

Narodni heroj Ivan Kovačič-Efenka

Po daljši bolezni je umrl narodni heroj Ivan Kovačič-Efenka. S tem se je mnogo prežgotalo življenje moža, ki se je rodil bajtarski družini z devetimi otroki 28. januarja 1921 v Dolnjem Podborštu v novomeški okolici. Že v otroških letih je grenko okušal socialno bedo in je rešitev iz nje kmalu zagledal v izpremembi družbenega reda. Nekaj pred okupacijo se je izučil pekovske obrti.

Od maja 1941 je sodeloval v osvobodilnem gibanju, v partizane pa je stopil 2. januarja 1942. Najprej je zvesto opravljal nevarne kurirske naloge. V bojih okoli Novega mesta in Žužemberka je pokazal junaško požrtvovalnost. Postal je najprej politkomisar čete v I. bataljonu Zapadnodolenjskega odreda in takoj nato komandir čete, ki je z njo izvedel več uspešnih akcij, tako pri napadih na vlake kakor z uničenjem italijanske kolone pri Zagradcu. Kot komandir čete v Tomšičevi brigadi se je udeležil bojev med roško ofenzivo in v Jelenovem žlebu ter spopadov z belogardisti.

Aprila 1943 je bil komandant bataljona, a že julija namestnik komandanta brigade. Odlikoval se je v mnogih bitkah na Notranjskem in Kočevskem. Kot komandant Tomšičeve brigade je šel pot XIV. divizije iz Bele krajine skozi Hrvaško na Stajersko in se v snežnem februarju 1944 nenehno spopadal s premočnim sovražnikom. S svojo brigado se je z zagrizenim jurišem skozi nemški obroč prebil s Paškega Kozjaka na Pohorje, da se je nato na Graški gori pri Sošanju spet združil z ostalimi deli divizije.

Junija 1944 je Efenka postal namestnik komandanta XIV. divizije, mesec kasneje pa IV. operativne cone, a januarja 1945 komandant XIV. divizije. Zmagovito je šel skozi vroče boje v južnih in zapadnih delih Pohorja. Maja 1945 je v Topolšiči pred njim kapitulirala nemška balkanska armada skupina z generaloberstom von Löhrom. Nato je divizija pohitela na Koroško do Celovca in pred starim knežjim prestolom na Gosposvetskem polju postavila častne partizanske straže.

Pokojnik je neštetočkrat pokazal veličino svojega osebnega junaštva, ki je izviralo le iz globoke predanosti ciljem osvobodilne borbe in socialne revolucije. Odlikovale so ga neustrašnost, mirnost v najkritičnejših situacijah, ofenzivnost in samoiniciativnost. Vse te lastnosti so ga usposabljevale za komandanta toliko bolj, ker je bil hkrati pravi ljudski človek, poln toplega tovarštva do soborcev in predanosti našemu delovnemu ljudstvu ter KPJ.

Polkovnik Kovačič je za svoje vojne zasluge prejel več visokih odlikovanj, leta 1953 pa še naslov narodnega heroja. Po svoji demobilizaciji v Beogradu se je ustavil v Celju, kjer je več let z vnmemo opravljal funkcijo predsednika Okrajnega odbora Zveze borcev NOV. Že prej je bil ljudski poslanec Zvezne skupščine, izvoljen v okraju Slovenske Konjice, nazadnje pa je v Republiški skupščini zastopal občino Sentjur. Pri mnogostranskem delu ga je krepilo ugodje domače družinske sreče.

Efenkovi spoštovalci in prijatelji so videli v njem plemenitega človeka, skrbnega za blaginjo naših borcev. Bil je resen, a hkrati ljubezniv prijatelj vsem dobrim ljudem, pri tem pa pošten do zadnjega vlakca svojega bistva.

Se dolgo bo Celje z vso Slovenijo občutilo kruto izgubo moža, enega izmed jugoslovanskih herojev, ki so se iz zatiranega delavskega razreda hrabro pod vodstvom KPJ dvignili v brez-lavski razred borbe, vsak hip pripravljene na svoje žrtvovanje za zmago ljudstva in boju s fašističnim okupatorjem in domačo izdajalsko reakcijo.

Osirotelo je Celje z odhodom tovariša Efenke. V premočnem spominu nanj pa nam bo še sijal junaški lik njegove osebnosti. Heroj Kovačič ni mrtev in ne bo, kajti nova, socialistična Jugoslavija je plod tudi njegove borbe. Dokler bomo sledili ciljem naših velikih borcev, tako dolgo bo tudi v dejanjih bodočih rodov živo žarela volja naših herojev in tudi plemeniti Efenkov zgled nas bo vodil k novim zmagam.

Včeraj je v dopoldanskih urah odjeknila pretresljiva vest, da je ob deseti uri v bolnišnici »Petra Držaja« v Ljubljani po dolgi mučni bolezni preminul narodni heroj, nosilec partizanske spomenice 1941 in visokih vojaških ter mirnodopskih odlikovanj

IVAN KOVAČIČ-EFENKA

Zalostna vest se je v Celju razširila bliskovito. Na pročeljih hiš so v novembrski dan zaplapolale črne zastave in državne zastave spuščene na pol droga. Kot Celje, tako je našo ožjo in širšo domovino objela trpka žalost nad izgubo človeka, ki je vse svoje življenje posvetil boju za boljše bodočnost delovnih ljudi v najlepših letih, v starosti 42 let omahnil v smrt.

POGREBNE SVEČANOSTI

Takoj, ko je prispela žalostna vest o smrti narodnega heroja Ivana Kovačiča-Efenke, je okrajni odbor Združenja borcev narodnoosvobodilne vojne imenoval odbor za pogreb mrtvega junaka.

Po sklepu tega odbora bodo posmrtni ostanki Ivana Kovačiča-Efenke ležali do začetka zadnjih pogrebnih svečanosti v veliki dvorani okrajne skupščine v Celju (Narodni dom). Tu se bodo ob njegovi krsti ves čas menjavale častne straže, v katerih bodo zastopniki občinskih skupščin in občinskih političnih organizacij in prav tako najvidnejši predstavniki vseh okrajnih političnih organizacij in oblastnih forumov. Med poslednjimi, ki mu bodo izkazali čast, bodo predstavniki republiškega odbora Združenja borcev NOV ter generali JLA.

Krsto s truplom Ivana Kovačiča-Efenke bodo v veliko dvorano Narodnega doma položili že danes dopoldne. Vtem ko bo danes, v petek, dvorana okrajne skupščine odprta ves dan od 8. do 20. ure, bo jutri, v soboto odprta od 8. do 15. ure, ko se bodo začele poslednje pogrebne svečanosti. Tako se bo pogreb začel v soboto, 16. tega meseca ob 15. uri. Pogrebni sprevod bo krenil izpred poslopja okrajne skupščine po Trgu petega kongresa, zatem po Prešernovi ulici do železniške postaje, odkoder bo zavil na Cankarjevo in Vodnikovo ulico do Slandrovega trga, do grobnice narodnih herojev pri spomeniku NOB, kjer bodo pokopani tudi posmrtni ostanki Ivana Kovačiča-Efenke.

Prva pogrebna svečanost se bo začela že pred poslopjem okrajne skupščine, kjer se bodo od mrtvega narodnega heroja poslovili predstavniki celjske občinske skupščine in drugi. Zadnje slovo pa bo pri odprti grobnici na Slandrovem trgu, kjer bodo prav tako spregovorili njegovi bojni tovariši in drugi. Pri obeh svečanostih, tako pred poslopjem okrajne skupščine kot tudi na Slandrovem trgu, bosta sodelovala moški Komorni zbor iz Celja ter Invalidski pevski zbor, nadalje celjska železničarska godba in godba velenjskih rudarjev. Poslednjo čast mu bo pri grobnici izkazala tudi četa JLA, ki bo izstrelila častno salvo.

V spomin na mrtvega junaka bo v soboto ob enajstih dopoldne žalna seja predstavnikov vseh okrajnih političnih organizacij in okrajne skupščine.

V SPOMIN POKOJNEGA NARODNEGA HEROJA IVANA KOVAČIČA-EFENKE

Tragična vest o smrti narodnega heroja Ivana Kovačiča-Efenke nas je zatekla že po zaključku redakcije našega lista. Zato smo uspeli danes poleg nekrologa objaviti samo še program pogrebne svečanosti. Opozarjamo naše bralce in naročnike, da bomo v prihodnji številki, poleg opisa slovesa od velikega pokojnika v Celju, posvetili preminulemu junaku revolucije in socialistične graditve stran fragmentov iz njegovega življenja.

Enotnost požarnovarnostne službe

DELOVNI OBRACUN GASILCEV
CELJSKEGA OKRAJA

DR. ANTON SOK — VNOVIČ IZVOLJEN ZA PREDSEDNIKA

Drži ugotovitev, da v zadnjih letih ni bilo še nikoli toliko govora o gasilcih in požarnovarnostni službi, kot prav letos. O potrebi enotnosti te službe so veliko razpravljali ne samo gasilci v svojih organizacijah, marveč so temu problemu oziroma edino upravičeni zahtevi sedanjega časa, posvetili ustrezno pozornost tudi ostali družbeno politični činitelji, kot zlasti še SZDL.

V pripravi na sobotni in nedeljski kongres Gasilske zveze Slovenije, ki naj potrdi enotnost požarnovarnostne službe, so bili v celjskem okraju zbori občinskih, v nedeljo pa tudi redni letni občni zbor okrajne gasilske zveze. Na tem uspelem obratnem delu, ki sta se ga med gosti udeležila tudi tajnik Gasilske zveze Slovenije Venčeslav Kolenc ter član okrajnega odbora SZDL Franček Knafelc, ni bilo govora o tem, ali je enotnost požarnovarnostne službe potrebna ali ne, ker so to skupno delo v celjskem okraju že zdavnaj uveljavili, marveč veliko več, kaj napraviti, da bo to skupno delo rodilo čim več uspehov.

Po konceptih, ki jih bo bržkone potrdil tudi kongres Gasilske zveze Slovenije, se bo enotnost požarnovarnostne službe kazala v združevanju vseh gasilskih organizacij v okviru občinskih gasilskih zvez. Te bodo povezoval tako prostovoljna gasilska društva, kot tudi industrijska ter poklicne gasilske organizacije. Občinske gasilske zveze pa naj bi v doglednem času sprejele tudi tiste posle in obveznosti, ki so jih doslej na tem področju izvrševali nekateri upravni organi. Sicer pa bodo občinske gasilske zveze že sedaj lahko opravljale vse preventivno delo, če jih bodo za to pooblastile občinske skupščine. Dokler ne bodo spremenjena nekatera zakonska določila, bodo občinske skupščine še imele referate za požarno varnost; pozneje pa tudi teh ne več, marveč bi celotno delo sprejele občinske gasilske zveze. Toda, kot rečeno, je to perspektivna rešitev, ki jo bo najbrž nakazal tudi republiški kongres.

Tako je te in podobne probleme na nedeljskem občnem zboru razvijal v svojem poročilu predsednik okrajne gasilske zveze dr. Anton Sok, ki pa je hkrati govoril tudi o družbeno politični vlogi gasilcev, o sodelovanju gasilskih organizacij z ostalimi, zlasti še s Socialistično zvezo.

Ko pa je govoril o strokovnem delu, je opozoril na vlogo cenejše preventive, kot operative. V tej zvezi

je dejal, da združujejo gasilske organizacije celjskega okraja okoli 9500 operativnih članov. Razveseljiva je pomladitev gasilskih vrst, pa tudi dejstvo, da se je ne samo povečalo število gasilcev-pionirjev, marveč tudi izprašanih častnikov, predvsem pa še podčastnikov. Manj uspehov so imeli pri vključevanju žena v gasilske organizacije.

Kot predsednikovo poročilo, tako je tudi razprava odprla niz problemov in nalog, ki jih bodo morale reševati gasilske organizacije. Tu ne gre samo za izboljšanje opreme, za njeno tipizacijo, marveč tudi za vzgojo, ki jo v čedalje večji meri prevzema zavod za požarno varnost v Celju. Dosti besed je bilo izgovorjenih na račun finansiranja gasilskih organizacij in razumljive zahteve, da mora tudi požarnovarnostna služba dobiti ustrezno mesto v občinskih statutih. Hvaležna je bila še pobuda o sodelovanju gasilcev z reševalnimi postajami.

Ob zaključku dela so izvolili 27-članski upravni ter 5-članski nadzorni odbor. Pri konstituiranju so predsedniško mesto vnovič zaupali dr. Antonu Soku. Medtem ko so za podpredsednika izbrali inž. Jožeta Gorzo ter Staneta Nunčiča, bo tajniške posle še vnaprej opravljal Franc Rigler, dolžnosti načelnika operativne službe pa Ivan Pasero.

M. B.

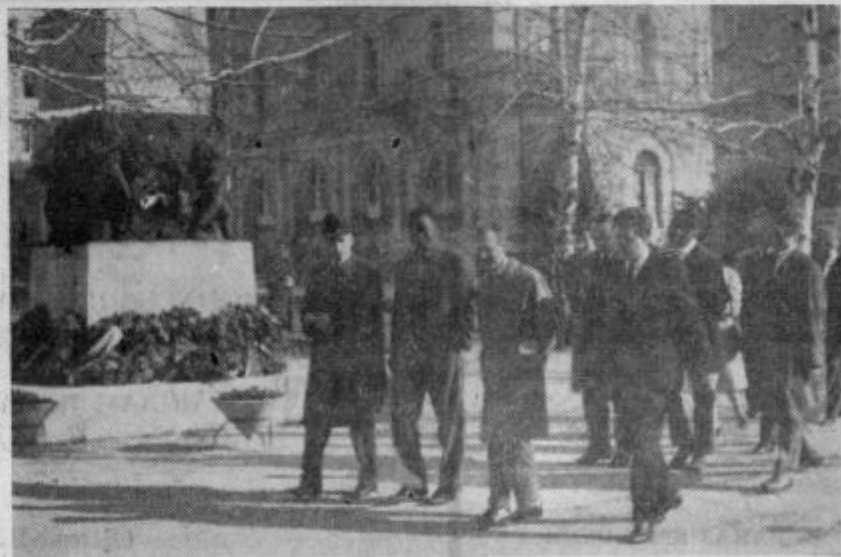
Naš uran iz rudnika Kalna

V nedeljo so v Kalni pod Staro planino v Timoški dolini odprli prvi jugoslovanski rudnik urana. Poleg vidnih političnih delavcev republike Srbije in prebivalstva Timoškega kraja se je otvoritve udeležil član ZIS in predsednik komisije za jedersko energijo tovariš Avdo HUMO.

ZA ČAS OD 14. DO 24. NOVEMBRA

Nestalno vreme s pogostimi padavinami, vmesna izboljšanja ne bodo trajala več kakor po 2 dni zapored. Nekako od 17. novembra dalje hladno vreme. Dr. V. M.

Delegacija iz republike Mali

V petek, 8. novembra je obiskala Rogaško Slatino državna in partijska delegacija republike Mali, ki jo je vodil predsednik vlade Jean-Marie Komme. V hotelu »Slovenski dom« je delegacijo sprejel predsednik gospodarske zbornice SR Slovenije in član IS Riko Jerman. Med zakusko v hotelu je šef-zdravnik dr. Leskover gostom orisal razvoj zdravilišča, nato pa so si ogledali vrelce in gradnjo nove terapije. Takoj po ogledu zdravilišča so se gostje odpeljali v Velenje, kjer so si ogledali mesto, dalj časa pa so se zadržali pri novem jasku. Po kosilu v hotelu Paka so se gostje odpeljali v Ljubljano.

TINE OREL

Kakor da bi prva zamrzal v harmoniji barvite jeseni imela svoj odmev v svetovni politiki! Pristaši hladne vojne so se potrudili, da z mrzlo sapo preženo odjugo. Tako se je v strogi tajnosti govorilo o »vorwärts strategiji in vorwärts obrambi«, za katero se je tedaj zdelo — kljub de Gaulu — atlantski tabor. Ni ostalo skrito, da gre predvsem za uporabo taktičnega atomskega orožja na meji Vzhodne Nemčije in kdo bo dal znamenje za atomski napad. V primeru »major attack« potencialnega nasprotnika naj bi atomsko povelje sledilo takoj: kljub angleškim in francoskim pomislekom, kljub evropskim pogledom se je NATO o tej stvari zedinil v dneh, ko je Hruščov ponovno predlagal nenapadni pakt in ustanavljanje brezatomskih con. ZDA so se izjavile zoper nje, istočasno pa so poskrbele za incident pri Marienbornu in postavile diskriminacijsko zahtevo za prevoz ameriške pšenice v SZ, tako da ta velekupec visi v zraku. Francoski zunanji minister je skušal kompromitirati politiko koeksistence, češ da jo Hruščov vodi predvsem zaradi slabe letine in iz strahu pred Kitajci. Naj SZ spremeni politične metode do kraja, je dejal, ni pa povedal, v čem naj bi ta sprememba bila. Tudi stališče nekaterih ameriških senatorjev do Jugoslavije je diskriminirano.

Ni čudno, če je ob 46 letnici okto-brske revolucije na sprejemu v Kremlju Hruščov na vse to reagiral. Ponovno je zagovarjal koeksisten-co in zavrnil sporazum velikih držav na račun malih, najznačilnejši del govora pa je bil posvečen interkontinentalnim raketam: 30 minut je od SZ do ZDA. S »Poletom I« je SZ to dokazala nadvse prepričljivo. Meja ni več, vsaj takih tradicionalnih ne. So pa nove in ZDA naj jih ne prestopajo: Vmešavanje v notranje zadeve drugih držav pomeni prestopiti te nove meje. Če bodo ZDA Kubo napadle, bo SZ Kubo branila. Nekaj dni potem, ko je Hruščov predlagal stop za polemiko s Kitajsko, je v znamenje svetovne sinteze progresivnih sil o Kitajski dejal, da nesoglasja sicer so, da pa glede poglavitnega sovražnika — kapitalizma spora med SZ in Kitajsko ni. »Naša pot je skupna, prepričan sem, da se bomo spora-zumeli. Vsako veselje na Zapadu zaradi nesoglasij je prezgodnje in kdor svoje politične kombinacije zida nanje, bo razočaran«.

Jasno pa je, da jih zida jo in tako na vrat na nos, da se je Pakistan sprico indijskega problema ponudil za posredovalca med ZDA in Kitajsko. Ali morda zaradi zadržev v Južnem Vietnamu? Najbrž ne, saj je »naključni samomor« obeh Dirmov v politiki velesile dogodek, vreden Shakespearovga peresa. ZDA so se odrekle Diema, da bi zatrla Vietkong, ta pa pomeni za ZR Kitajsko isto ali še več kot Severna Koreja. Vietnam, Tajvan, Koreja so Morda je s temi kombinacijami povezan tudi alžirsko-maroški spor. Hasanovi ljudje so nastopili z dosierji iz časov maršala Lyuteya, energičnega sultanovega zunanjskega ministra v dobi francoskega protektorata nad Marokom. Če bo konec novembra 32 afriških držav rešilo ta afriški problem, bo to pomenilo tudi zmago nad manevri nekdanjih gospodarjev. Jasno je, da socializma v Severni Afriki ne vidijo rade tiste sile, ki drže fašizem v Spaniji, bilo fašizem v Grčiji, ki še vedno šteje za zločin medvojno od-pornost zoper nemške okupa-torje. Zato je svet toliko bolj pozoren na razvoj v Italiji, kjer se snuje vlada levega centra, s čimer bi socialistične sile iz opozicije stopile h konstruktivnemu delu v vladi.

ZAKAJ SPET OSEM

Ker se bliža jubilejna dvajset-letnica Dneva republike in bo naš list v naslednjih dveh številkah posvetil več branja povezanega s tem jubilejem, se je uredništvo odločilo prihodnji dve številki izdati na 16 straneh. Zaradi tega je današnja številka ponovno izšla na 8 straneh. S tem se je izjemoma spre-menilo samo zaporedje. Naročniki ter bralci pa zaradi te spre-membe ne bodo prikrajšani.

OB MESECU 42-URNEGA DELOVNEGA TEDNA V AERU

»USPELI SMO«

Dvainštirideset urni delovni teden je poleg razgovorov o statutih delovnih organizacij v teh dneh prav gotovo ena najbolj aktualnih razprav v delovnih kolektivih. Večina pričakuje prehod na dvainštirideset urni delovni teden že z dokajšnjo nestrpnostjo, poleg tega pa se mnogi še vedno ne zavedajo, da tako pomembnega ukrepa ni mogoče kar čez noč uresničiti. Treba je resnejših naporov za večjo in boljše proizvodnjo, treba je tehničnih analiz in visoke za-vesti delovnega kolektiva, pa še mnogo drugih pogojev, da lahko dvainštirideset urni delovni teden postane resničnost. In vse to je bilo potrebno tudi v tistih delovnih organizacijah, ki so že prešle na novi delovni čas.

V tovarni »Aero«, kjer imajo dvainštiri-deset urni delovni teden že dober mesec, nam je o izkušnjah in končni tudi o pri-pravah na novi delovni čas govorila pred-sednica sindikata tega kolektiva — tovariš-ica MARIJA PLETERSKOVA. Obiskali smo jo prav tisto soboto v mesecu, ki je v to-varni »Aero« delavnik. V kolektivu so si dvainštirideset urni delovni teden namreč zamislili tako, da so tri sobote v mesecu dela prosti dnevi, medtem ko je četrta de-lovnik kot vsak drug dan. Tako rešitev so zlasti pozdravile zaposlene žene in matere. Koliko zanje in njihove družine pomenita dva prosta dneva v tednu! In čeprav doma dela nikoli ne zmanjka, se vendar najde tudi kakšna urica prijetnega razvedrila in tako potrebnega počitka.

Toda treba je bilo veliko napo-rov, da lahko danes mirno povemo, da na dvainštirideset urni teden ni-smo prešli brezboja. Je dejala to-varišica Pleterskova: »To nam je omogočilo tudi dejstvo, da smo v ko-lektivu, že pred tem delali samo 45 ur tedensko. Kot pogoj za prehod na 42 urni delovnik smo upoštevali ra-ven proizvodnjo, ki se z novim de-lovnim časom ne bi smela zmanjša-ti. Poleg tega pa je delavski svet

sklenil, da se ne sme povišati števi-la zaposlenih, pa nadur itda«.

»In kako ste zdaj po mesecu dni dela zadovoljni z rezultati?«

»Kolektiv je obvezo glede proiz-vodnje izpolnil že prvi mesec novega delovnega časa. Sicer pa naj o tem govorijo podatki: v letošnjem oktob-ru je proizvodnja za 23 odstotkov večja kot v istem mesecu lani, po-večala pa se je tudi v primerjavi z letošnjim septembrom. Kolektiv sko-rajda zagrizeno dela in kljub revidiranim normam ni nihče slabe vo-lje. Vse člane kolektiva smo na njihovo željo sprosti obveščali o do-seženih proizvodnih rezultatih in zdaj lahko ugotovimo, da jih je tudi to vzpodbudilo k še vestnejšemu in boljše-mu delu.«

»Tri proste sobote v mesecu so prav gotovo velika pridobitev za za-poslene žene. Kako vaše delavke ta prosti čas preživijo?«

»Prvo prosto soboto smo preživeli skupaj. Proslavili smo jo tako, da smo se podali na kolektivni izlet na Pokljuko, o drugih sobotah je pa težko kaj reči. Proste ure prav go-tovo vsem prav pridejo. No, spom-ladi se bo sindikalna podružnica v našem kolektivu še posebej po-trudila, da bo organizirano poskrbe-la za prijeten prosti čas svojih članov. Re-kreaciji nameravamo posvetiti veli-ko več pozornosti, pripraviti pa mi-slimo tudi več strokovnih ekskurzij, ki bodo prav gotovo pripomogle k

večji in boljši strokovni razgledano-sti naših članov kolektiva.«

Ko sem nekaj dni za tem povpra-sala še neko drugo delavko iz Aera, kaj misli o dvainštirideset urnem delovnem tednu, se je nagajivo na-smehnila: »Počakajte do prvega iz-plačila. Takrat vam bom laže odgo-vorila.«

Prav gotovo — tudi to je važno! S prehodom na dvainštirideset urni de-lovni čas osebni dohodki ne bi smeli pasti, seveda, če ni padla tudi pro-izvodnja. To pa se v »Aero« ni zgo-dilo!

—lj

PRED KONFERENCAMI OSNOVNIH ORGANIZACIJ ZKS

V načrtovanju novih nalog

OCENA IN IZKUSNJE IZ PRETEKLOSTI

RAZGOVOR S SEKRETARJEM OBČINSKEGA KOMITEJA ZKS V KONJICAH TOVARISEM FRANJOM SABLJICEM

Kot povsod v okraju bodo tudi v konjiški občini komunisti v prihodnjih dneh organizirali letne konference. Zastavili smo se-kretarju Občinskega komiteja ZKS v Slovenskih Konjicah nekaj vprašanj, na katera je tovariš Franjo SABLJIC takole odgo-voril:

V: Kako so občinski komite in osnovne organizacije pripravile bližnje letne kon-fERENCE?

O: Letošnje konference imajo za izhodišče izredno plodno delovno

—lj

K RAZPRAVI O OSNUTKU STATUTA CELJSKE »EMAJLIRKE«

Odnos: KOMUNA - PODJETJE

Verjetno smo o redkokaterem sta-tutu toliko brali kot o osnutku sta-tuta. Tovarne emajlirane posode v Celju. Najrazličnejši časopisi, organi in organizacije, združenja in še mno-gi drugi so se ustavljali ob posamez-nih določilih: kritizirali so jih, drugi hvalili, tretji spet dopolnjevali. Če se spomnimo, da je bil osnutek sta-tuta tovarne emajlirane posode se-stavljen že maja — torej, da ga šte-jemo med prve pripravljene osnutke v Sloveniji, je to pravzaprav razum-ljivo. Marsikdo je ob vsej tej mno-žici mnenj kar pozabil, da bo do-končno oceno o osnutku statuta dal delovni kolektiv. In prav zdaj so v tovarni emajlirane posode pred tem trenutkom. V času ko v kolektivu or-ganizirano razpravljajo o vseh po-drobnostih osnutka, ko ga spre-minjajo, dopolnjujejo in iščejo razme-jitve med določili statuta in pravil-nikov, smo mi podrobneje prebirali tisti del osnutka, ki govori o odnosu delovne organizacije do — komun-e.

Med vrsticami, ki govorijo o odnosu delovne organizacije do komun-e, pre-beremo tudi odstavek, ki pravi »da glede reševanja problemov, ki so va-žni za vse delovne organizacije in de-lovne ljudi na področju komun-e, pod-jetje pristopa k združevanju sredstev s sredstvi drugih gospodarskih or-ganizacij in s sredstvi komun-e.« Hkrati osnutek statuta določa, da je pravilo za tako združevanje sredstev lastna zainteresiranost podjetja. Če to dolo-čilo prav razumemo, ni tako ozko,

kot bi sodili na prvi pogled. »Lastne zainteresiranosti« podjetja prav go-tovo ne moremo pojmovati zgolj s stališča ekonomskih koristi, ki bi jih podjetje imelo od objekta, za kate-rega je prispevalo svoj delež. Če upo-šteevamo, da je delovni kolektiv ne-dvomno zainteresiran tudi za objekte družbenega standarda, za šole, za re-kreacijo, potem to določilo še vedno pušča kolektivu široke roke pri od-ločanju o razdeljevanju ustvarjenih sredstev. Kljub temu pa verjetno v statutu »Emajlirke« ne bi bil odveč kak člen, ki bi določal, kdo je ta-krat, kadar gre za kakšno večje in pomembnejše odločitev, pristojen, da sklepa o razdeljevanju sredstev. Za-kaj ne bi široka demokracija prišla tudi tu do izraza in zakaj ne bi o-takih pomembnejših razdelitvah od-ločil ves kolektiv?!

Prav gotovo bi bilo zanimivo pri-merjati, kako je ta odnos obravnaval statut komun-e. Verjetno bi delovni kolektiv pozdravil tudi kakšno po-svetovanje, na katerem bi se lahko vsaj v grobem dogovorili za tista sta-lišča, ki bi v statutih na vsak način morala najti svoje mesto. Toda kljub temu, da so zdaj razprave o statutih delovnih organizacij že v mnogih ko-lektivih zelo razgibane in konkretne, takega razgovora — ki bi zanj dala pobudo skupščina — še ni bilo. Toda prepozno še vedno ni!

Če danes prebiramo osnutek sta-tuta celjske »Emajlirke«, potem mo-

ramo prav gotovo upoštevati, da je od takrat, ko je bil napisan, minilo že precej časa. Statut, ki ga bodo de-lovni ljudje tega kolektiva sprejeli, se bo od osnutka prav gotovo močno razlikoval. In tako je tudi prav. Upajmo, da bo razprava v kolektivu, ki je resnično dobro pripravljena, vnesla še zadnje korekture.

OBČINSKI ODBOR RK CELJE PRIPRAVLJA TEČAJE:

Povsod v celjskem okraju so ob-činski odbori Rdečega križa v teh dneh začeli pripravljati osemde-set-urne tečaje prve pomoči. Tudi v Ce-lju je tako. Pred dnevi so že zaklju-čili prvi tak tečaj, ki sta ga vodila dva zdravnik in več višjih medicins-kih sester. Tečaj je obiskalo 28 ude-ležencev iz Cestnega podjetja v Celju. Tečajniki so se seznanili s standar-dno prvo pomočjo, s prvo pomočjo v vojni razmerah, pri atomskem oro-žju, bojnih strupih itd. Naučili so se tudi novega načina umetnega diha-nja »usta na usta«.

Cestno podjetje bo v kratkem po-slalo na tečaj prve pomoči še druge svoje uslužbence in delavce. Tudi ostale gospodarske organizacije in druge ustanove se že prijavljajo za to akcijo. Občinski odbor Rdečega križa vabi vse, ki so za te tečaje za-interesirani, da se prijavijo na ob-činskem odboru Rdečega križa v Ce-lju, Trg svobode 10, telefon 30-14.

TEZKA BOLEZEN NAM JE ZA VEDNO VZELA DRAGEGA IN SPOSTOVANEGA ČLANA

IVANA KOVAČIČA - EFENKO

NARODNEGA HEROJA, REZERVNEGA POLKOVNIKA, INVALIDA NOV, VZORNEGA KOMUNISTA IN POLITIČNEGA DELAVCA

VSE, KAR NAM JE DAL, NAS V TEM TEZKEM TRENUTKU NAVDAJA Z NAJGLOBLJO HVALEZNOSTJO

OHRANILI GA BOMO V TRAJNEM SPOMINU!

KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZDRUŽENJA BORCEV NOV, OSNOVNA ORGANIZACIJA ZVEZE KOMUNISTOV, KRAJEVNA ORGANIZACIJA SZDL, KRAJEVNI ODBOR ZVI, KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZROP

ALJAZE V HRIB

CELJE, 14. NOVEMBRA 1963

obdobje od ustavnih razprav, prek V. plenuma, volitev in vpisa ljud-skega posojila. Možnosti za ocenje-vanje dejavnosti komunistov je do-volj.

Občinski komite je v zvezi s pred-videnimi konferencami sklenil ure-diti tudi nekatera organizacijska vprašanja. Predvsem gre za raz-širitev naših vrst. Sprejem v ZKS je bil ob naglem naraščanju števi-la zaposlenih prepočasen, tako, da lahko govorimo celo o upadanju. Tu ni vprašanja kampanjske ak-cija, toda konference bodo imele značaj pomladitve in razširitve or-ganizacij ZK. Potrebne pa bodo tu-di nekatere organizacijske spre-membe. Danes je v občini 18 osnov-nih organizacij, po konferencah jih bo bržčas že 22.

V: Ali gre pri povečanju števila organiza-cij za ustanovitev novih ali pa za delitev dosedanjih?

O: Predvsem za drugo. V »Konu-su« je organizacija po svojih nalo-gah že preštevilna, čeprav tudi tu število komunistov ni v skladu s številom zaposlenih. Njihovi sestanki so bolj podobni konferencam kot delovnim dogovorom. Zato bodo tu v bodoče imeli tri osnovne organi-zacije, ki jih bo povezoval skupen sekretariat, le-ta pa se bo v bodoče razvil v tovarniški komite. Podobno je tudi v TKO v Zrečah, pri LIP itd.

V: Ali je v občinskem merilu kak dogo-vor o vsebinskem poteku konferenc?

O: Osnovne organizacije so pri tem samostojne, toda vseeno smo bili mnenja, da bi konference mo-rale analizirati predvsem delo ko-munistov in nakazati njihove nalo-ga v bodoče. Komunisti naj ne bi razpravljali toliko o delu kolektiva, občine, terena, društev itd., temveč predvsem o delu članov ZK v teh delovnih in družbenih organizaci-jah. Taka analiza dela komunistov v preteklosti naj bi bila tesno po-vezana z načrtovanjem bodočih na-log, z upoštevanjem vseh številnih izkušenj iz preteklega obdobja. Konference naj bi analizirale dela in programe prispevajo tudi k učvrstit-vi discipline in pozitivitve dela v or-ganizacijah in k poglobljenejšemu idejnemu delu.

V: Kaj pa vprašanje rotacije in kadrovske politike s tem v zvezi?

O: Ker so bile zadnje konference šele spomladi bi načelo rotacije v vodstvih osnovnih organizacij še ne bilo potrebno, razen seveda v pri-merih, kjer to narekuje slab izbor na zadnjih konferencah. Takih pri-merov pa je k sreči v naši občini malo.

J. Kr.

Najprej bodo ustvarili pogoje

Preden bodo lahko vsi kolektivi uresničili ustavno načelo po 42-urnem tedniku, bo še preteklo precej časa, kajti mnoge tovarne so stare, zastarele, izrabljenim strojnimi parkom in je zanje trenutno najpomembnejše vprašanje rekonstrukcija. Se le boljši, normalnejši pogoji bodo osnova za tehtnejša razpravljanja o zmanjšanju delovnega časa.

Pred takšnim stanjem stoji tudi v tekstilni tovarni v Preboldu. Komisija za proučitev tega vprašanja je že nekajkrat razpravljala, toda vedno znova se je ustavila pri današnjem stanju v predilnici in tkalnici.

Tovarna v Preboldu je izredno stara. Več delovnih predilnic je že odslužil; v takih pogojih ni moč z organizacijskimi ukrepi kaj več doseči, tu je odločujoče vlaganje sredstev v nove stroje. Za to bi bilo potrebno okrog 50 milijonov dinarjev in bržčas je težko govoriti o še večji storilnosti v tem obratu, dokler ne bo izpolnjen ta pogoj. V tkalnici imajo ugodnejše stanje in čeprav je tudi v tem obratu delovnih strojev že izrabljen, je tu možno še poiskati delovne rezerve.

V tovarni Prebold so pred časom končali del rekonstrukcije in kolektiv je na dobri poti večanje proizvodnje, izvoza in vsekakor izpolnitve obvez, imajo pa velike težave s pravočasno nabavo surovin in reprodukcijskega materiala. Ostaja pa pa še nizek osebni dohodek, saj je podjetje v glavnem izvršilo 1. del preureditve z lastnimi sredstvi.

Čeprav trenutno stanje ni najbolj rožnato z ozirom na uvedbo 42-urnega tednika, nam prav temeljito osvetljevanje problemov in pravilna gledišča kažejo, da bodo tudi tu slejko prej le s skupnimi prizadevanji prešli na manjšo časovno enoto pri enaki ali večji storilnosti, torej pri večjih osebnih dohodkih in boljšem uspehu podjetja.

Izpolnili so plan, toda

PRED DNEVI SO RUDARJI V RUDNIKU V LAŠKEM NAKOPALI 110.000 TON PREMOGA IN SO SE ŽE ZELO Približali izpolnitvi letnih predvidevanj. Še dobrih štirinajst dni in preostalih 5.000 ton, ki manjkajo do stooštoteenskega plana, bodo spravili na svetlo.

Čeprav je v letošnjem, kritičnem letu za premog, sleherna tona pomemba in čeprav so laški rudarji s povečanjem storilnosti predčasno dosegli predvidevanja, pa vendarle niti enkrat še ni rešen problem rudnika samega.

Ze dlje časa se ubadajo s temeljitimi študijami o zalozah, toda zaenkrat ostaja znano le-to, da je še okrog 3 milijone ton rezerve. Ko pa smo vprašali obratovodjo, je dejal, da računata še na dobrih šest let.

O marsičem so že razmišljali, tako so načeli eno izmed rešilnih inšic, da bi prebili z rovom dva kilometra terena, ki jih ločijo od rudnika Hrastnih. To je odpadlo, ker bi ti stroški preveč podražili ceno tone premoga. Zato skušajo v teh letih, dokler še imajo povprečen izplen v jami, preurediti dejavnost. Zaenkrat že izkoriščajo glino, ki je

uporabna za fino keramiko, obenem pa modernizirajo delo v kamnolomu, ki jim daje kakovostne cementne izdelke za gradbeništvo.

Doslej pridobivajo okrog 3.000 ton gline letno, v načrtu pa imajo plovnico, s čemer bo glina pridobila na kakovosti in deni. Plovnico bodo zgradili z lastnimi sredstvi. V kamnolomu pa bodo že ta mesec dobili nov stroj za nabijanje zidakov, prihodnje leto pa še mlin s kladvi.

Ti dve dejavnosti sedaj postopno širijo, kajti za okrog 600 delavcev, ki delajo v rudniku, je le bistveno vprašanje, kaj jutri, ko bo zmanjkalo premoga.

Upajmo, da bo skorajšnja sprememba cene premoga tudi v Laškem rudniku začasno rešila težko rešljivo stanje velikega bega rudarjev, ki jim osebni dohodek v rudarstvu ni več vabljiv. Povprečna plača

34 tisoč dinarjev, kot v letošnjih desetih mesecih v laškem rudniku, je najboljši odgovor na vprašanje, čemu beg k ostalim vejam industrije. Na vprašanje, kaj jih poleg znanih težav v rudarstvu najbolj obremenjuje, je direktor rudnika dejal, da je zanje zdaleka prevelik prispevek vodni skupnosti, saj znaša kar 20 milijonov.

Gradnja nove terapije v Rogaški Slatini

Gradnja nove terapije v Rogaški Slatini dobro napreduje. Zgradba bo imela 12 etaž, v njej pa bodo ordinacije kópaliških zdravnikov, nameščenih bo 30 postelj za ležeče bolnike, kopeli za hidroterapijo in še uprava zdravilišča. Zgradba bo izročena svojemu namenu sredi prihodnjega leta, ko bo zdravilišče praznovalo 300-letnico obstoja.

P. B.

POTROŠNIKI POD UDARCI »MARŽE«

CENE V TRGOVINI NA DROBNO SO AHILOVA PETA POTROŠNIKA. MARŽE SO POSTALE NEVZDRŽNE ZA TRGOVINO. MEDTEM KO SE TRGOVINA NEKAKO »ZNAJDE«, PADE VSE BREME NA POTROŠNIKA. UPAJMO, DA BO UKINITEV DOSEDANJH MARŽ TO STANJE NEKAKO SPREMENILA IN DA BO ZAVOD ZA CENE (NOVA MEDOBČINSKA USTANOVA) ZAVIRAL NEDOVOLJENO NAVIJANJE CEN.

O teh in še o drugih problemih nam je pripovedoval Ferdo Kavtičnik, ki snuje medobčinski zavod za cene v Celju.

— Kdaj bo začel zavod poslovati?

— Takoj, ko bodo vse občinske skupščine sprejele odlok o ustanovitvi. Doslej so to storile šele štiri.

— In kakšen je namen zavoda?

— Postal bo daljša roka zakona o družbeni kontroli cen. Analitično bo spremljal gibanje cen in bo pri spremembi le-teh odločilen. Trgovina bo ob spremembi cene morala imeti odobritev od zavoda.

— Kakšno pa je sedanje stanje cen v maloprodajni trgovski mreži?

— Za razumevanje tega je treba seči v čas, ko še ni bilo določenih marž. Spomladi so trgovine več ali manj samovoljno izkoriščale zakon o ponudbi in povpraševanju, zato so bile marže sprejete kot stabilizator cen. Žal pa se je to izjalovilo. V trgovini na debelo so kaj hitro spoznali, da

stih občinah kar osem različnih načinov. Vsekakor so najznačilnejši štirje. Tako so ponekod vključili v maržo prometni davek, drugod so jo zaračunavali od fakturne cene, ponekod spet od nabavne, v četrtem primeru pa so prometni davek pribili izračunani prodajni ceni in od te osnove izračunavali maržo.

— V zadnjem času je dosti govora o novih predpisih? Kaj si lahko obetamo od njih?

— Prav s temi predpisi je tesno povezan zavod, saj bodo nove odredbe startna osnova za kontrolo. Predvidene odredbe točno določajo dejanske odvisne stroške v trgovini in to, da se marža računa od nabavne cene s tem, da se prometni davek odmeri šele na to končno ceno. Pri uveljavitvi nove odredbe pa bodo nedvomno velike spremembe na posameznih področjih v našem okraju, ker doslej niso na ta način zaračunavali maržo. Prehod na kontrolirane marže še ni rešitev, zato bo zavod čim prej skušal odpraviti te anomalije raznosti pri izračunu.

— V kolikšni meri boste lahko vplivali na ceno?

— Zavod bo proučeval zahteve po zvišanju marž in moral dati soglasje, prav tako pa bo kontroliral tudi proizvajalce, če imajo dovoljenja o zvišanju prodajnih cen.

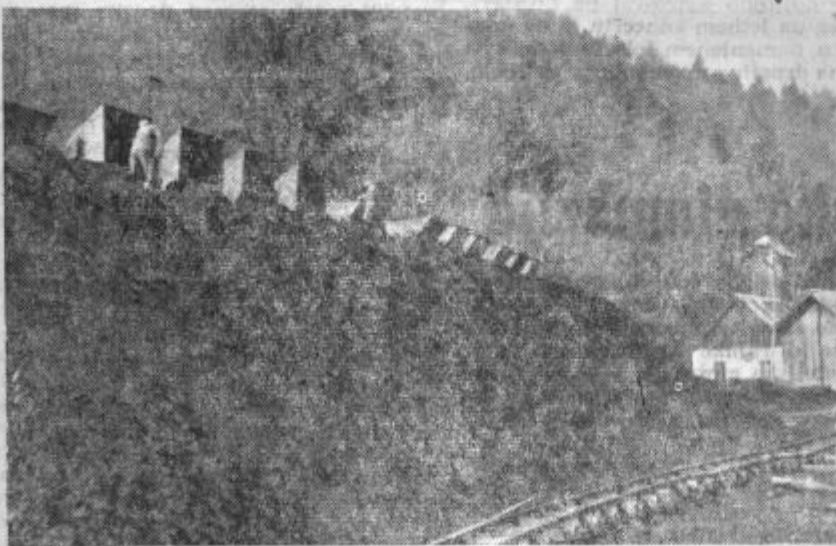
»STARE ZALOGE« LIMON

S 15. oktobrom so bile vse občinske skupščine obveščene, da je nabavna cena limon ugodnejša in da naj se to odrazi tudi na maloprodajni ceni, ki naj se suče v višini 260 dinarjev. Ker pa ima trgovina ob takšnih priporočilih vedno preveč »starih zaloz«, je cena dober mesec po priporočilu še vedno okrog 340 dinarjev. Tolikšna skrb za potrošnika je bržčas ganljiva.

NOVA PRODAJALNA MESA V VELENJU

Ob letošnjem dnevu republike bodo Velenjčani dobili novo prodajalno mesa. Dosedanja zmogljivost prodajalnih ni več ustrezala, zato se je kmetijski kombinat v Sentjurju odločil, da uredi v Velenju svojo poslovalnico. Na ta način bodo v istem kraju tekmovali med seboj kar trije različni proizvajalci mesnih izdelkov: kmetijska zadruga Soštarj, kmetijski kombinat Sentjur in celjska klavnica.

V novo prodajalno bodo vložili okrog 20 milijonov sredstev za sodobno opremo.

Pred časom je premogov prah, ki ga je čedalje več tudi v Laškem bil balast za rudnik, danes pa tudi te velike količine tečejo v ogromna žrela naših »krvodažalk« industrije.

KONEC »ČRNIH GRADENJ«

Tokrat pa zares

- 90 črnih gradenj kar v letošnjem letu.
- Odločen »stoje« anarhiji v individualni stanovanjski gradnji.
- Celjska skupščina je izglasovala učinkovite ukrepe.

Več kot dve uri je trajala razprava na seji občinske skupščine v Celju o vprašanju »črne gradnje«. To ni bilo prvokrat. Ze leta sem je ta problem povzročal skrbi in hudo kri. Po lanskeoletni široki razpravi je svet za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve določil nekatere gradbene okoliše za individualno gradnjo — tudi take za investitorje s slabšimi gnotnimi razmerami. Vse kaže, da je trma in nediscipliniranost vendarle v prevladujoči meri kriva za anarhijo, ki povsod bode v oči. Občinska skupščina se ni lahko in površno odločila za ukrepe, ki naj enkrat dokončno zaustavijo tok stihije v izgradnji stanovanjskih hiš. Kakorkoli je že bilo težko, čeravno je bilo veliko pomislekov, odločiti se je enkrat morala, zlasti pa zdaj, ko ni več vzrokov izven dosega tistih, ki gradijo na črno.

Ob dejstvu, da je bilo določenih več gradbenih okolišev in da je kljub temu v letošnjem letu nastalo 90 črnih gradenj v občini, ni več kaj pomišljati.

Predlog sveta za urbanizem je z dopolnitvami skupščina sprejela. Črne gradnje niso samo izven zakona, podvržene so tudi represivnim ukrekom, in sicer takole:

— Tisti graditelji, ki so zidali na črno in imajo srečo, da so vendarle zidali v okoliših, ki so za to določeni, bodo ob poravnavi vseh dajatev, ki veljajo za legalno gradnjo, svoje objekte lahko legalizirali.

— V veliko bolj tveganem položaju so oni investitorji, ki so si hiše postavili izven določenih gradbenih okolišev. Te stavbe bodo vzete samo v zaznamek, toda v slučaju, da bi zemljišče, kjer stojijo, bilo potrebno za gradnjo važnejših objektov, bodo brez povrnitve stroškov morale biti odstranjene. Kakor se to s sedanjem času čudno sliši, v teh hišah ne bo niti elektrike, niti vodovoda, niti kanalizacije. Zakon prepoveduje priključke na javne komunalne naprave v primerih črnih gradenj.

— Tiste začete črne gradnje, ki so speljane do prve stopnje, to se pravi do prve plošče, bodo morale pasti. Zemljišča bodo morala biti vspostavljena v prejšnje stanje. Takih primerov je 26.

Naše ljudstvo pravi: Klin se s klinom zbija. Trdovratnost je ohranljiva le s trdnimi ukrepi. Nemogoče je, da bi v času, ko je človeštvo v tako naglem porastu (v dobrih 70 letih je na svetu za enkrat več ljudi) mogli gledati skozi prste anarhiji, ki ne podražuje samo komunalne storitve in usluge temveč zajedava v zemljo od katere živimo.

V bodoče bo treba seveda veliko več storiti tudi na področju preventive. Slabo uslugo delajo sosedje graditelju na črno, če ga ne opozorijo na nesposobnost, ki jo počenja. Krajevne skupnosti bodo morale skrbeti za to, da se črne gradnje ne bodo več ponavljale.

Občinska skupščina je sklenila tudi temeljito seznaniti občane o vseh zadevah, ki naj jih dobro poznajo vsi, kateri želijo zidati. V ta namen bo izšla v kratkem brošura, ki bo vsebovala tako navodila za zasebne investitorje, kakor tudi opis posledic, ki jih bo nosil vsak, kateri tega ne bo hotel upoštevati. To pa seveda ne pomeni, da če doslej take publikacije ni bilo, graditelji na črno ne bi bili odgovorni za svoje dejanje. Gradnja hiše je velika, v večini primerov enkratna stvar v življenju. Lahkomiselnost se tu drugače maščuje kot če danes kupimo klobuk, pa ga jutri kje pozabimo.

—re

BENCINSKA ČRPALKA

Laščani, lastniki motornih vozil, bodo v kratkem rešeni še ene skrbi. Laško bo namreč še ta mesec dobilo novo bencinsko črpalko.

Ferdo Kavtičnik

je sedaj odločujoča čim višja nabavna cena in niso redki slučaj, da so grosisti sami ponudili proizvajalcu višjo odkupno ceno. Le-ta je imela za posledico višjo denarno vrednost njihove marže in se v manjših znežnih odrazilah tudi v korist maloprodajne mreže; celotno breme pa je padlo na potrošnika. Torej, kljub regulatorju cen, so se le-te vztrajno visale. Vsekakor pa je z maržo postavljena cena privedla tudi maloprodajno trgovino v težaven položaj, saj ni vedno krila dejanskih stroškov in obveznosti.

— Ali je sistem marž v okraju enoten?

— Nikakor ne, saj imamo v enaj-

Ideja, licenca in uvoz

(Sodobna pravljica)

V čudoviti deželi sedanosti, ki z leta v leto doživlja gospodarske čudeže, se je nekega slavnega dne spomnil nek sposoben gostinec, da je pravzaprav čisto odveč zahtevati, da bi gostinska podjetja (ki so dosegla fantastičen razmah — op. prev.) v bodoče morala izkazovati kakršnekoli kalkulacije. Ta veja gospodarstva, ki je tesno vezana na romanje »slanih božjepotnikov« je zaradi zavesti odgovornih v njej dosegla tisto visoko stopnjo družbene nadgradnje (zavesti — op. prev.), da je sleherna želja po čistih računih nesposobna in krivična. Pa se je našel nek polklicni radovednež, ki je tega znamenitega gostinskega misleca povprašal, kako upravičuje svojo misel. »Golaž je golaž,« je dejal znameniti pogruntacij, »in to je tako pribito kot moje visoko službeno mesto. Vina in sokovi pa so pijača! Pokažite mi tistega, ki ne ve teh dejstev! Da pa ima gostilna še hišo in v njej mize ter stole in kuhinjo pa ve tudi sleherni. Torej lahko odpravimo nešteto stroškov, če v bodoče ne gnjavimo več »ekonomistov«, da vodijo takoj pregledno računico stroškov in izdatkov, kot je prav v gostinstvu.«

Le kaj naj bi še dodal, čeprav sem ljubitelj »segedinarja« in obar, kjer je vsaj v cenah nekaj megle na čepav ljubim briško rebulo, ki ima misteriozno povzdigovanje cen, čim bliže je posvečenemu gostinstvu.

K sreči pa se je to zgodilo v deželi gospodarskega čudeža in nima nobenih zvez s stanjem v našem okraju, čemur pa je najboljši dokaz tolikšna enotnost gostinskih gostincev in tolikšna jasnost gostinskih bilanc in cen, da bi neko naše posebno uvozno podjetje najbrž lahko licenco te ideje odkupilo za domačo uporabo.

— uvoznik

Po 19 letih v Beograd

Naj mi bo dovoljeno pričeti ta kratek razgovor, ki sem ga imel s celjskim glasbenim pedagogom prof. Egonom Kunejem o njegovem gim-

nazijskem zboru, z besedami dr. Fritzja Piersiga, ki je v septembrski številki nemške zvezne revije za splošna zborovska vprašanja Lied und Chor prav o njem napisal laskavo pohvalo. V članku Drugič gost slovenskega mladinskega pevskega festivala v Celju, ki je posvečen kritičnemu pretresu te prireditve in ki ga ilustrira fotografija gimnazijskega zbora med nastopom, je dr. Piersig med drugim zapisal:

«Prof. Egon Kunej je na visoki umetniški ravni demonstriral vrhunski dosežek šolskega zborovskega vzgojnega dela, s katerim bi se bilo ob kakšni priložnosti v zveznem šolsko glasbenem tednu (mišljena nemška prireditev — op. pis.) vredno spoznati.» In na drugem mestu: «... (občinstvo) je potem praznovalo (pod črtal dhr) nastop gimnazijskega pevskega zbora, kakor si je Egon Kunej s svojo umetniško zrelostjo in pedagoškim znanjem zaslužil.»

Pravzaprav ne bi bilo treba tu nič dodajati. Morda kvečjemu to, da se dolgi vrsti domačih priznanj pridružuje še tuje priznanje, kar je toliko pomembnejše za zbor, ki mu je v slabih materialnih razmerah javna pohvala edina stimulacija.

Saj, kakor je dejal prof. Kunej, bi bilo že mnogo, če bi tako rekoč jugoslovanskemu mladinskemu zborovskemu prvaku uspelo v tem šolskem

letu nastopiti v Beogradu. Kajti pot do tja je povezana z denarjem, tega pa v devetnajstih letih nikoli ni bilo toliko, da bi se zbor mogel predstaviti tudi občinstvu našega glavnega mesta. »Kaže, da nam bo to s pomočjo beograjskih kolegov vendarle uspelo«, je še dodal prof. Kunej, »kajti preden opustim to težaško delo, bi želel uresničiti to, kar si je zbor zaslužil, afirmirati njegove uspehe, ki naj bodo hkrati tudi stimulans drugim zborom.«

Gimnazijski pevski zbor, ki šteje 129 pevcev, je začel vaditi septembra, prihodnje leto aprila pa naj bi nastopil na samostojnem koncertu. Rok za uvežbanje je izredno kratek, to pa pomeni, da ne sme odpasti nobena vaja (do konca šolskega leta naj bi bilo 210 vaj v skupnem trajanju 387 šolskih ur). Samo tako bo namreč mogoče, čeprav s skrajnimi napor, izoblikovati tako obsežen repertoar. V njem bodo poleg domačih avtorjev (Vrabeč, Mihelčič, Adamič, Pregelj, Simić idr.) zastopani tudi tuji predstavniki (Shaw, Hassler, Palestrina); v celoti 25 pesmi. Program nastopov bo tudi v tej sezoni mnogovrsten. Tako bo lahko zbor že ob dnevu republike dostojno sodeloval na proslavi; poleg na letnem koncertu in na koncertu, namenjenem šolski mladini, pa še na drugih pomembnih prireditvah, dhr

Celjski gimnazijski zbor med nastopom v Narodnem domu

Šolske razmere in položaj kulture v statutih

Na zadnji seji sveta za kulturo in prosveto okrajne skupščine, ki je bila pretekli petek, so med drugim razpravljali o vpisu učencev v šole druge stopnje v letošnjem šolskem letu ter o položaju kulture in telesne vzgoje v statutih komun.

Kakor kažejo podatki Zavoda za pedagoško službo v Celju, obdelani v posebni analizi, je lani zapustilo osemletko 5.200 učencev, vendar od tega le 60 odstotkov v dovršenim osmim razredu. Število učencev, ki končajo svojo učno obveznost v prvih štirih razredih, je sicer minimalno, občutno pa je število tistih učencev, ki izstopijo od petega do sedmega razreda. Teh je bilo v lanskem šolskem letu kar 995. To pomeni, da je praktično skoraj dva tisoč učencev ostalo brez jasne perspektive; zavodi za zaposlovanje so jih vključili v proizvodnjo komaj 131, o ostalih ni nobene evidence. Kljub temu je vendarle logičen zaključek, da je njihov položaj problematičen, kajti so najbrž brez ustreznega organiziranega vodstva. Zato bi bilo posvetiti širšo skrb zaposlovanju in vključevanju prav te mladine v družbeno življenje.

Razmere niso dosti boljše, kar zadeva vpisovanje učencev v šole druge stopnje. Zmogljivosti teh šol so namreč skrajno tesne. Medtem ko se je v letošnjem šolskem letu želelo vpisati vanje 2345 učencev, so jih sprejeli 2102, pri čemer so jih največ zavrnile srednje šole, kakor gimnazija; kandidatov za poklicne šole je bilo nekaj manj od prostih mest. Zaradi nezadostnih zmogljivosti ostane vsako leto okrog 300 učencev, ki lahko nadaljujejo šolanje šele v naslednjem letu. Razprava je s tem v zvezi opozorila na kritičen položaj, ki je v našem šolstvu nastal kot posledica nesmotne politike v preteklosti. Predvsem so vse celjske srednje šole v razmerah, v kakršnih ne bodo mogle biti verificirane. Medtem ko gimnaziji primanjkuje prostorov, potrebnih za ureditev kabinetov, učnih pripomočkov in tako dalje, je delno rešila za-

da si je na podstrešju uredila še en razred. Problematičen pa je zlasti podrejo ekonomska srednja šola s tem, ložaj tehnične srednje šole, o kateri že dve leti na veliko razpravljamo, a je ta tudi vse, kar smo doslej storili. Treba se bo vsekakor zavedati, da rešitev ne bo mogoče več zavlačevati, ker se utegne zgoditi, da pogojno ali pa sploh ne verificirani zavodi ne bodo mogli izdajati spricval z družbeno priznane veljavo.

V zvezi s položajem kulture in telesne vzgoje v statutih komun je bilo podano temeljito poročilo, ki kaže, da od prvotnih osnutkov, posvečenih tema dejavnostima, nismo prišli daleč. Celo do nikakršnih sprememb. Kako neresno so posamezne občine opredelile položaj kulture v svojih statutih, najbolj nazorno ilustrira dejstvo, da so ji posvetile v vseh teh aktih skupaj le 23 členov v dolžini 177 vrst. Večina statinov ima od enega do dva člena z najmanj štirimi in največ dva in tridesetimi vrstami. Isto velja tudi za telesno vzgojo. Malenkosten napredek je viden le v statutu celjske in šentjurske občine v splošnem pa »se kultura« še najprej »podpira«, »se pospešuje«, »se organizira«, »se usmerja«, »se kulturni pomaga« itd. (Kakor da bi bila kultura nekakšen berač, ki za vogalom nastavlja svoj klobuk mimoidočim in prosi vbogajme.)

Seveda je res, da s takšnimi abstraktnimi frazami ne bomo v kulturnem pogledu ničesar spremenili. Da bi kaj spremenili, bi morali spremeniti formulacije v katerih bi moral priti do veljave drugačen duh. Nove formulacije naj bi vsaj kaj zagotavljale, hkrati pa tudi govorile o tem, kdo je tisti, ki kaj zagotavlja, ter kako in s čim! Zato bi bilo po mnenju sveta treba izdelati v prvi vrsti ustrezne vsebinske teze, o katerih bi bile potrebne širše razprave. Nevezljivo je, da bi ostal položaj naše kulture v stvarnosti tak, kakršen se kaže v statutih komun.

dhr

IN SE TO...

VOLILI BODO ŠOLSKO ODBORE

Po vseh krajih šmarske občine se pripravljajo na volitve šolskih odborov. Krajevne organizacije SZDL se poglabljajo v dosedanje delo šolskih odborov in se s svojimi člani posvetujejo o novih šolskih odborih, v katere je potrebno izvoliti ljudi, ki bodo zavestno in z vso odgovornostjo reševali naloge, ki prav v šolstvu niso lahke. Na zborih volivcev bodo podajali poročila predsedniki šolskih odborov in šolski upravitelji, tako da bo to obenem dobra priložnost, da se bodo občani lahko podrobno pogovorili v svoji šoli in razvoju. Občinski odbor SZDL pa pripravlja gradivo za poseben plenum o šmarskem šolstvu in seminar za nove šolske odbore, da bodo lahko takoj pričeli z odločnim delom. Prva naloga, ki je pred šolami, so statuti, ki naj utrdijo pristojnosti med šolskim odborom, kolektivom in šolskim upraviteljem, naj dajo temelje za delo in razvoj šole. Prav pri tem bodo tudi občani morali aktivno sodelovati. Občinski svet za šolstvo je posvetil preteklo sejo samo vprašanju novih šolskih odborov in šolskih statinov. Predvidevajo, da bodo šolske odbore vsaj zvečina izvolili še pred praznikom republike.

-k

0 štipendiranju na Šmarskem

Pri občinskem odboru SZDL v Šmarju pri Jelšah so podrobno proučili politiko štipendiranja v podjetjih in pri občinski skupščini. Velikokrat se dogaja, da štipendisti zapuščajo zelo zgodaj podjetje, ki jih je štipendiralo. Razlogi so različni: še premalo razvita služba poklicnega usmerjanja, neurejeni odnosi med podjetjem in štipendistom, nestimulativnost štipendiranja in podobno. Redni sestanki s štipendisti in obvezna počitniška praksa bi morala biti reden pojav. Učinek pa bi morali upoštevati tudi pri študentu ob podeljevanju štipendij, ker je to tudi že v bistvu del uspeha delovnega kolektiva, v katerega se naj študent vrašča že med šolanjem. Za ubežništvo pa lahko včasih poiščemo vzrok tudi v neustreznem zaposlovanju mladih strokovnjakov, ker mu ne odredijo mesta, kjer bi se ukvarjal po svoji usposobljenosti. Štipendiranje naj bi bila posledica dobro proučene sistematizacije in profilov delovnih mest ter perspektivnih kadrovskih potreb v občini. To se kaže tudi v tem, da so nekaj let štipendirali zlasti veliko učiteljskihnikov, medtem ko zdaj ugotavljajo, da je učiteljev za prvo stopnjo osnovne šole že dovolj, nimajo pa predmetnih učiteljev in profesorjev, čeprav se celo število popolno razvitih osnovnih šol povečuje.

Šolstvo II. stopnje

V okviru gradiva za izdelavo sedemletnega perspektivnega razvoja šolstva v našem okraju je Zavod za prosvetno pedagoško službo v Celju izdal prvi zvezek publikacije Šolstvo II. stopnje v celjskem okraju 1958/59 do 1962/63. V obširni publikaciji, opremljeni z grafikoni in tabelami, je zajeta celotna problematika šolstva druge stopnje. Zavod za prosvetno pedagoško službo namerava izdati še drugi in tretji zvezek, tako da bo prvokrat temeljito in vsestransko obdelan celotni kompleks šolstva v okraju sploh. Več o tem bomo še pisali.

POROČILO OD NASTOPA tirolarskih jodlarjev

Danes zvečer so imeli priznani tirolarski jodlarji v veliki dvorani Kulturnega hrama pred velikim številom občudovalcev (katerih je bilo sigurno bolj veliko kakor na kakšni prireditvi) en velikanski nastop, kateri se je nanašal na prikaz tehnike jodljanja. S seboj so imeli tudi instrumente, katere so naučili jodljanja. Tako je ena žaga krasno jodlala na ta način, da je jodlar jodlal po njej z tokom.

Ampak namreč seveda je bilo sijajno fajn šele jodlanje iz glasov, katero je doseglo nedosegljive višine, podobne podobne enim otroškim Piščalkam. Priznati moram, da je vse navzoče zelo pretreslo bliskovito menjavanje glasa, kateri je posnemal indijanske bojne klice na enih Filmih, katere smo gledali še nekoč.

Trotoar jodljanja je bil zelo prekrasen in je obsegal same znane pisatelje jodlarskih pesmi, kateri so povečini doma iz Tirolje. Nastopajoči so uvedli v trotoar tudi ene naše domače narodne pesmi, katere sose naučili v vsesplošno vesstransko veselje Poslušalcev. Kajti Poslušalci so bili neverjetno presenečeni nad izgovarjanjem naših izrazov. V tananemso najkrasnejše zapeli PO JESE-RU PLIS TRIGLAFI SOLNIC PLAFI ZEM DER DIA. Navzo-

čim je zastajala sapa v Dvorani in zapirali so oči, pred katerimi so videli jezero bliz Triglavu in na njem en SOLNIC (kar bi se po naše reklo čevlj), kako plava sem ter tja. Nedase povedat kako ganljiv je tak prizor, v katerem en šolnič plava zem der dja, MILE BDICE pa ŠFRKOLE. Nakar je šolnič odplaval, dvorano pa je zajel en aplavz, kateri je bil navdušen nad izvajanjem nastopajočih.

Razveseljivo je, daje za ta Velikanski nastop vladalo tako veliko zanimanje. (Lansko leto še ni bilo tako zanimanje, ker se Dvorana ni bila preveč nabita.) To kaže sigurno navdušenje našega občinstva za tovrstne kulturne dosežke, katere v take nedosegljive višine dosega tirolarski jodlarji. To je tudi en znak, da je publikazrela. Kar je v kulturnem pogledu napredek. Nesmemo izgubiti iz oči tudi okolja, da k temu veliko pomagajo nizke cene za karte, saj seda za dvesto dinarjev takorekoč zabojno poslušati tak Koncert. Medtem ko stane naprimer ena Gledališka predstava še manj, kar se reče, da je dražja.

Dabi bil naš kulturni Dvig še boljši, bi morali čim večkrat prirediti take nastope. Ta predlog predlaga tudi

Pepi Prvošolec

rele in jih niso redno izpopolnjevali in dopolnjevali. Tu velja dodati, da je gimnazija v času, ko je sredstva dodeljevala še okraj, recimo od 1957. do 1960. leta, torej v štirih letih, dobila v te namene nekaj manj kot 400 tisoč dinarjev! Občinska sredstva pa so od 1961. do 1963. leta presegla dva milijona, v čemer je prav gotovo občuten napredek.

V vsebinskem pogledu ni bilo zadostno minimalnim pogojem verifikacije predvsem, kar zadeva tehnični pouk, ki naj bi bil bistvena novost reformirane gimnazije. Ne glede na koristne smotre tega pouka, ki so zlasti v tem, da posreduje dijakom splošno tehnično znanje, goji njihovo delovno kulturo ter razvija v njih zavest o družbeni vrednosti dela, so bile objektivne težave v tem, da gimnazija nima svojih delavnic.

Poleg nekaterih drugih pomanjkljivosti, ki jih bo pogojno verificirana gimnazija odpravila še to leto, je republiški sekretariat za šolstvo glede ureditve ustreznih laboratorijev določil rok do 1. septembra 1965. Do tega časa bodo morali biti vsi laboratoriji tudi ustrezno opremljeni, tako da bo omogočeno nemoteno vzgojno izobraževalno delo. V zvezi z vsem tem je gimnazija izdelala predračun, v delu pa je tudi celoten elaborat preureditve nekaterih notranjih prostorov.

dhr

JAN OELTJEN V LIKOVNEM SALONU

Danes popoldne so v celjskem Likovnem salonu odprli razstavo oljnih podob Jana Oeltjena, slikarja in grafika, ki je bil rojen 1880 v Jaderbergu na Oldenburskem.

Jan Oeltjen je študiral na akademiji v Berlinu in Münchnu, po končanih študijah pa je veliko potoval. Tako je na svojih potovanjih spoznal tudi likovno umetnico Elzo Kasimir iz Ptuj, se poročil z njo in se vse bolj navezoval na njeno domovino. Od leta 1924 do 1939 je živel na Oldenburskem, nato pa do druge vojne v viničarji v Halozah. Od konca vojne živi v Ptuj.

Do leta 1936 je razstavljal v Nemčiji, ko so bile njegove razstave kot Hitlerjevemu režimu nevshečne, prepovedane. 1935 je z ženo razstavljal tudi v Ljubljani. Njegova dela so zastopana v umetniških zbirkah v Bremen, Hamburgu, Münchnu, Berlinu in v Ptuj ter Mariboru.

Razstava v Likovnem salonu bo odprta do 7. decembra.

LETNI OBRACUN DELA MLADINE CELJSKE KOMUNE

Uveljavljanje mladine

BUREN DRUŽBENO EKONOMSKI RAZVOJ IN VRSTA AKCIJ JE VPLIVALO NA DELOVNO ORIENTACIJO IN FORMIRANJE ZAVESTI MLADIH LJUDI V OBČINI

Preteklo nedeljo je vsebinsko bogata razprava na letni konferenci mladine celjske komunke pokazala, da želijo mladi se naprej aktivno sodelovati pri reševanju nalog v proizvodnji in upravljanju v komunah, formiranju mladine v izobraževalnih procesih in vključevanju v splošno družbeno aktivnost. S tem v zvezi pa bo potrebno še nenehno bedeti nad realizacijo naših proizvodnih programov ob upoštevanju porasta produktivnosti in nadaljnji krepitvi samoupravljanja. Pokazalo se je namreč, da so bili kljub solidnim dosežkom, na tem področju, tudi izpadi in to prav zaradi premajhnega poznavanja zakonitosti v našem družbeno-ekonomskem življenju, neinformiranosti in premajhnega poglobljanja analitično študijskega dela. Mladini bo potrebno tudi v bodoče jasno povedati, da merimo kvaliteto človeka le po uspešnosti njegovega dela, da moramo danes upoštevati poleg tega tudi uspešnost mladega človeka v proizvodnem procesu, saj je končno le to vse skupaj edino pravilno merilo za individualne osebne dohodke in solidni življenjski standard.

Precej so na konferenci razpravljali tudi o statutih delovnih organizacij in ugotovili, da mora mladina preko klubov mladih upravljalcev, proizvodnih sestankov v ekonomskih enotah in proizvodnih konferencah zavzeti določena stališča in med drugim zahtevati od starejših tovarišev, da ji pri tem s svojimi bogatimi iz-

kušnjami pomagajo, saj je nujno, da skupno z njimi mladi ljudje rastejo. Skratka, statuti naj bodo takšni, da bo vsak član delovnega kolektiva videl v njih svoje obveznosti in pravice do delovne celice in pa predvsem, da bo videl v njih svojo lastno perspektivo. Nahajamo se v času, ko mora mladina razpravljati tudi o 42-urnem delovnem tedniku, 7-letnem planu, planu za leto 1964 in podobnih vprašanjih. Vsa ta področja pa so hkrati tudi primerna tematika za sestanke klubov mladih upravljalcev. Mladina mora pri obravnavanju teh vprašanj najti svoje mesto, posebno še, če vemo, da bodo prav ti instrumenti v prihodnosti odredili gmotni položaj vsakega posameznika.

Na konferenci so se dotaknili tudi vprašanja teritorialnih dejavnosti, tako gostinstva, turizma in podobno in pri tem ugotovili, da bo potrebno

prav v tej dejavnosti še precej napredovati v 7-letnem planskem obdobju, saj je delo samoupravnih organov v teh organizacijah in končno tudi dejavnost mladinske organizacije na precej nizkem nivoju.

Kvaliteta konference je bila odraz stanja v celjski komunah, se pravi precej burnega družbeno-ekonomskega razvoja v preteklem obdobju. Nakazala je pot, po kateri naj bi mladina celjske komunke hodila v prihodnjem delovnem obdobju in dala bogate napotke za še uspešnejše delo.

Po končani konferenci je bila že tudi prav redna seja novo izvoljenega vodstva občinske organizacije Zveze mladine.

Tako je bil ponovno izvoljen za predsednika Občinskega komiteja ZMS tov. FRANČEK RIBIČ, za sekretarja tov. ZVONKO PERLIČ in za predsednika kadrovske komisije tov. MILAN SENICAR. Prvi seji so prisostvovali tudi predstavniki Občinskih komitejev Zveze mladine iz bratskih republik.

Franček Ribič

RAZGOVORI NA LETNEM ZBORU OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA V ŽALCU

TEKSTILNA INDUSTRIJA nima lahkega položaja

Preteklo soboto so se v Žalcu zbrali predstavniki sindikalnih podružnic na letnem obecnem zboru občinskega sindikalnega sveta ter se v vsestransko razgibanem razgovoru pogovorili o neštetihih problemih, ki tarejo tako proizvajalca v industriji kot v kmetijstvu. Po izredno poglobljenem poročilu predsednika občinskega sindikalnega sveta Vlada Goriška, ki je vseskozi zasledoval osnovno misel nenehne rasti proizvodnje in storilnosti kot starta k stalni rasti realnega standarda, se je zvrstila cel vrsta delegatov, ki so prav tako z analitično osvetljenimi problemi seznanili občni zbor. Tako je tipičnost žalske občine problem tekstilne industrije, ki nosi s seboj neresena vprašanja pravočasne dobave surovin, časovnega zaostajanja preureditev in nabave novih predilnih in tkalskih strojev.

Poleg tega pa je tekstilna industrija prav tako vsaj s 30 odstotki izdelkov vezana na zunanje tržišče, kajti le z izpolnjevanjem tega pogoja si zagotovi surovinsko bazo.

Tu pa se nujno srečujejo s posredniki uvoznico-izvoznih podjetij, ki nimajo enakih interesov. Kaže, da bo to stanje nekako spremenjeno, ko se bo poslovno združenje tekstilne industrije Slovenije še bolj okrepilo.

Nekaka izjema je v današnjem stanju tovarna »Juteks«, ki je prebrodila osnovne težave in uspela s polkusnim dvournim skrajšanjem delovnega časa. S prvim decembrom bodo skrajšali tednik še za dve uri, tako da bodo startali v prihodnje leto s 44-urnim tednikom. Prav v Juteksu je tudi skrb za rekreacijo delovnega človeka ena izmed oblik, kako dati pogoje za večje delovne rezultate.

Je v letošnjem letu močno poudarjena, saj imajo pri delavski univerzi v sklopu politične šole oddelke za sindikalne delavce. Žal pa kaže praksa, da dobra polovica prijavitelcev ne obiskuje te šole.

Ob zaključku je občinski sindikalni občni zbor izvolil nov 25 članski ple-num (lani je štel 35 članov), ki ima pred sabo nešteto ne lahko rešljivih nalog. Toda dosedanja praksa kaže, da je sindikat skupaj z ostalimi političnimi organizacijami tako v industriji kot kmetijstvu odigral svojo vlogo ter nešteto pomanjkljivosti odpravil.

Pred skupščino okrajne zveze prijateljev mladine

V nedeljo, 17. novembra bo polagala okrajna zveza prijateljev mladine v Celju račune o svojem triletnem delu. Mandatna doba ji je potekla sicer že lansko jesen, vendar so skupščino odlagali zaradi tega, ker so hoteli izpolniti sklepe zadnjega plenarnega zasedanja po priključitvi treh zasavskih občin k celjskemu okraju in uskladiti svoje delo s sklepi IV. skupščine Zveze prijateljev mladine Slovenije. Samo v letošnjem letu je bilo ustanovljenih 21 društev in pet občinskih zvez. V okrajno zvezo je vključenih sedaj vseh enajst občinskih zvez z 82 društvi in 10.789 člani. Delo v okrajni zvezi se odvija v komisijah. Najmočnejša je pionirska organizacija z 41.000 včlanjenimi pionirji in mladinci, ki se večidel vsi aktivno udeležujejo v številnih in raznostranih svobodnih aktivnostih. Komisija za vprašanja družine je bila pobudnik za ustanovitev prenekatere vzgojno-varstvene ustanove. Komisija za letovanja je ustanovila v Rovinju močno medobčinsko počitniško kolonijo, v kateri lahko letuje v eni izmed 170 pionirjev. Zmogljivost v koloniji pa bodo prihodnje leto še razširili. Komisija za socialna vprašanja je delala roko v roki s komisijo za varstvo družine, nanovo pa je bila letos formirana komisija za poklicno usmerjanje mladine. Potem, ko bodo še razširili mrežo društev v sleherni krajevno skupnost in organizacijsko utrdili občinske zveze, se bodo v okrajni zvezi veliko lažje posvečali številnim vzgojnim vprašanjem v šolah in vzgojno-varstvenih ustanovah, v družini in soseski. Društva in občinske zveze pa naj bi postale koordinatori vseh vzgojnih činiteljev v krajevni skupnosti in komunah, pri čemer jim bodo za izhodišče skupni vzgojni programi družbenega dela z otroki.

D. P.

»POSREDNIK« BO RAZŠIRIL POSLOVANJE

Trgovsko podjetje za promet z rabljenimi predmeti v Celju je prišlo v določene težave, ki so posledica naraščanja stadarda ljudi. Stari predmeti niso več tako iskano blago kot so bili.

Dejstvo, da v Celju nimamo podjetja, ki bi se ukvarjalo s posredovanjem pri prodaji nepremičnin, je bilo za podjetje »Posrednik« ugodno. Občinska skupščina je namreč pred četrto odobrila temu podjetju razširitev poslovanja tudi na to področje.

PONOSNI SMO

Desetič praznujejo v Polju ob Sotli

Pred desetimi leti je bilo Polje ob Sotli še majhna občina. Takrat so prvikrat zasvetili z elektriko in prvič praznovali 11. november kot občinski praznik. To je obletnica, ko so Nemci izselili vse ljudi tega kraja, ki jih niso vsaj malo priznali za nemške rojake. Vsako leto zdaj praznujejo svoj praznik, ki se je po zdravi obsestelskih občin prelevil v krajevni praznik. Pravijo, da je to edini dan v letu, ko se v vasi zberejo skoraj vsi Poljanci od Lestnice in Buč. Tokrat znova utrjujejo močne vezi medsebojne povezanosti, ki so se najmočnejše skovale prav v bolečih letih skupnega preživetja in odpora. Tokrat zbledijo vsa nesoglasja in vsi vedo le to: da so enotni v svojem prizadevanju za lepše.

Zvečer so se zbrali v novem združenem domu, ki so si ga pred leti zgradili z velikim deležem prostovoljnosti. Tovarišica Anica HOSNIKOVA, ki že vsa leta po vojni deluje kot vodilna politična osebnost v kraju, je tokrat pred nabito polno dvorano obudila spomine na preživetje in orisala uspehe, ki so jih dosegli v kraju po vrnitvi. »Sovražnik nas je hotel izkoreniniti, nas uporabiti kot delovno silo, nas zaslužniti in izkoristiti naše moči, toda trpljenje, zaničevanje, ki so ga prestali naši ljudje, jih ni moglo ukloniti in uničiti volje do življenja. Tam, v nemški deželi, so nas podelili na delo v nemške tovarne, na nemške kme-

tije kakor živino. In vesti o uporah v domovini, ki so prihajale do nas, so našim ljudem vlivale pogum in upanje, da so laže vzdržali. In proti zaključku je dejala: »Danes smo pa lahko ponosni na svoje trpljenje, na naš odpor in naše delo. Prav je, da se ob prazniku lahko živo spominjamo težkih časov preživetja, da bo to spoznanje tudi naša mladina; obenem pa je prav, da se ob teh trenutkih ozremo po naših uspehih in šele takrat vidimo, kako veliko so napravili naši ljudje v svobodni domovini. Tovarištvo, prijateljstvo, iskreno spoznavanje in dobra volja naj nas vodijo v delu in to zagotavlja naše uspehe. Ljudje so se zamislili za hip, na vseh licih je bilo svetlo, ko so z burnim ploskanjem potrdili skupno misel. Pionirji in mladina pa je v prisrčnem sporodu po klubskem načinu prikazala vrsto klubskih deklamacij, prizorčkov in pesmi.

Lepo je bilo v Polju ob Sotli, ko so desetič praznovali. Zbralo se je toliko ljudi, da se niso mogli zgrniti v pripravljen prostor. Lepo jesensko vreme jim je na srečo omogočilo, da so se plesalci zavrteli kar na prostem v skoraj toplem jesenskem večeru. Hudomušno pa jim je pomagala elektrika: pred desetimi leti so imeli odpritev, tokrat pa, kot so dejali v sali, zatemnitev, ker je nešteto nastajal kratak stik. Poljancem čestitamo in želimo še obilo napredka!

Vsekakor pa je osnovna bolezen tekstilne industrije v tem, da razen Polzele še ni uspela uvesti v svoj proces niz služb, ki se v končni obliki ne le obrestujejo, temveč so osnovna za nadaljnji razvoj — tako je bilo govora o kontrolni službi, službi tehnične priprave dela, analitskem oddelku, o smiselni HTV službi, soc. delavcu itd. Dandanes je še vedno obruben del tehnoloških faz predvsem prvo delo. Poseben poudarek je zbor dal zdravstveni preventivi v industriji, kjer žal doslej vse premalo poudarja skrb higiensko tehnični varnosti, prav tako pa imajo podjetja slabe stike z zdravstvenimi delavci, ki bi morali spoznati tipičnosti pogojev za uspešnejšo zdravstveno preventivo v industriji.

Načeli so tudi problem sezonskih delavcev v gradbeništvu in značaj sezonskega delovnega časa v zvezi z uvajanjem 42-urnega tednika. Pri tem je zanimiva ugotovitev, da je povprečni delovni čas zaposlenega v gradbeništvu okrog 176 ur mesečno ali 42 ur tedensko. Vsekakor ta ugotovitev ni odraz izhoda iz te situacije, kajti prav gradbeništvu je zaradi nenehne fluktuacije in neinteresantnosti poklica v dokajšnjih težavah.

Skrb za kadre v vrstah sindikata

MALA KRONIKA · MALA KRONIKA

BREZICE

Rojenih je bilo 7 dečkov in 12 deklic. Poroč ni bilo.

SMRTI:

Longo Albina, trgov. pomočnik, nazadnje stanujoč Višnem-Krško, Nova Resa 3, umrl dne 31. 10. 1963, star 52 let, Lozanič roj. Cosic Andja, gospodinja, nazadnje stanujoča Novi Dvor 41, umrla dne 25. 10. 1963, stara 66 let, Vugrinec Davor, otrok, nazadnje stanujoč Ladič, Zagor. brigad 3, umrl dne 3. 11. 1963, star 5 mesece, Bambič Janez, osebni upokojenec, nazadnje stanujoč Dof. Skopiec 4, umrl dne 2. 11. 1963, star 64 let, Novoselič roj. Sinkovec Ivana, gospodinja, nazadnje stanujoča Koritno 13, umrla dne 26. 10. 1963, stara 65 let, Kroflič roj. Blažičko Ana, poljedelka, nazadnje stanujoča Rivicca 46, umrla dne 4. 11. 1963, stara 96 let.

SENTJUR

POROKE: OTOPREPEC Jerij, skladiščnik in AUZNER Tereziya, poljedelka oboja iz Ostrožnega pri Ponikvi 12, PANTNAR Franc, delavec iz Hrasnja 32 in PANTNAR Ivana, roj. STANČER, kmetovalka iz Hrasnja št. 32. Rojstnega in smrtne primeri ni bilo.

LASKO

Poročili so se: Straus Martin, upokojenec iz Konovega št. 2 in Verdev Marija, poljedelka, iz Hraja št. 20. Goluh Ludvik, delavec, iz Rečice št. 130 in Jakopič Mirislava, trg. pomočnica, iz Rečice št. 130. Labohar Jože, rudar, iz Brez št. 68 in Maček Jožeta, kuh. pomočnica, iz Rečice št. 82. Lipavec Martin, poljedelec, iz Polane št. 33 in Bratec Pavla, poljedelka, iz Polane št. 34.

UMRLI SO:

Senica Anton, star 60 let, nočni čuvaj, iz Laškega št. 224. Cverle Mihael, star 61 let, kmet, iz Vel. Grahov št. 47. Juhart Genovefa roj. Košec, stara 79 let, vzdrževana, iz Lahovnega št. 43. Deželak Marija roj. Gradič, stara 75 let, gospodinja, iz Vel. Grahov št. 51. Sušak Marija roj. Podkoritnik, stara 72 let, upokojenka, iz Smohorja 16.

RODILI STA:

Trupi Jožeta, gospodinja, iz Lahovgrabna 41, je rodila sina Zvonko-ta. Ačtina Marija, gospodinja, iz Mrzlega polja 1 je rodila hčerko Sonjo.

VELENJE

ROJSTVA: 2 dečka in 4 deklice.

POROKE:

Vejnovič Djordje, rudarski mojster Velenje, Bračičeva 1 in Pečecnik Ana-Marija, šiv. pomočnica, Bračičeva 5. Leskošek Edvard, ključavničar, Trbovlje Ob železnici 24 in Premelj Mitilda, uslužbenka, Soštanj, Trg svobode 4. Jan Edvard, električar, Soštanj 19 in Arzenšek Marija, gospod. pom., Soštanj, Koroška 15. Molan Jože, rudar, Lokovica 111 in Pečovnik Jožeta, kmetovalka, Lokovica. Modrijan Bogomir, kovinostругar, Metličko 8 in Kovač Julijana, učiteljica 18. Videčnik Peter, uslužbenec, Soštanj, Lole Ribarja 10 in Serdoner Marija, delavka, To. polica 18.

SMRTI:

Hozjan Stefan, prevzičkar iz Pesnice, star 65 let, Vujović Vrga, visokošolka iz Čauka, stara 35 let, Bedenec Antonija, gospodinja iz Gornjega grada, stara 59 let, Borovšek Marija, upokojenka iz Gaberik 27, stara 53 let, Erste Martin, upokojenec iz Gavec 47, star 75 let.

MAKS ŠORN

PROBLEMATIKA OSTARELIH KMETOV

Po podatkih Zavoda za socialno zavarovanje SRS je zdravstveno zavarovanih 121.812 kmečkih gospodarstev. Če računamo, da na podlagi podatkov naše ankete že danes ne zmore plačati premij okoli 10.000 gospodarstev ali 8,2% od skupnega števila zavarovanih kmetij, je pred nami vprašanje, od kod sredstva za plačevanje teh premij. Sodimo pa, da ne bi bilo

pravilno, če bi dajali v ta namen sredstva iz proračunske postavke za družbene denarne pomoči.

OSKRBA, POSTREŽBA IN NEGA

Zemlja brez dela ničesar ne daje. Ostareli kmet, če ostane na posestvu osamljen, je v mnogočem na slabšem, kakor ostarela oseba brez posestva, ker so z zemljo združene tudi družbene obveznosti. Zato najdemo socialno ogrožene kmete in z zaostanki v davkih v vseh velikostnih skupinah posestev.

Zaradi splošnega pomanjkanja polnovredne delovne sile v kmetijstvu se ostareli kmetje pri obdelavi zemlje največkrat ne morejo opirati niti na sosedsko pomoč, ker sosedje sami težko zmagojevo na svojih kmetijah. To ugotavlja tudi kmetijski inštitut SRS v omenjeni študiji, kjer je rečeno, da je odpadlo leta 1948 na eno kmetijsko gospodarstvo 1,8 za kmetijsko proizvodnjo razpoložljivih oseb, do leta 1961 pa cenijo, da je padlo to stanje za najmanj 30%, ali na 1,26 oseb. Situacija je tem težja, kadar se ostarelosti pridruži še bolezen in postane vprašanje oskrbe in nege vsakdanji problem.

Rezultati ankete nam dajo o tem stanju naslednjo sliko:

denarno pomoč za preživljanje bi potrebovalo	478 oseb ali 13,7%
to pomoč prejema danes	159 oseb ali 4,6%
pomoč v postrežbi in negi bi potrebovalo	150 oseb ali 4,8%
to pomoč uživa danes	4 osebe ali 1,1%
V prejšnjih poglavjih smo se dotaknili vprašanja rent in	

davčnih olajšav. Kot smo videli na konkretnih primerih, renta še ne zagotavlja samostojnega preživljanja tistim kmetovalcem, ki so zaradi starosti postali delno ali popolnoma nezmožni za delo, četudi bi bili lastniki velikih kmetij. Kakor pa vidimo, so obravnavani kmetje poleg vsega v veliki večini mali kmetje, kar bo vplivalo na višino rente. Tudi kmetje, ki bodo obdržali zemljo (kar velja predvsem za hribovite predele), zaradi starostne onemoglosti kljub davčnim olajšavam ne bodo mogli črpati iz zemlje v celoti dohodka za lastno preživljanje.

Tu gre za zagotovitev sredstev za osnovno preskrbo. Ta sredstva bi morala ob upoštevanju vseh event, in možnih drugih virov iz ohlišnice in podobno dosegati eksistenčni minimum. Kolik pa naj bo eksistenčni ali vsaj fiziološki minimum? V sedanjih situaciji naj bi bilo merilo za ta izračun minimalne pokojnine z dodatkom, kar znaša 10.400 din. Nastane vprašanje, kdo naj zagotovi ta minimum oziroma razliko med dohodki kmetijskega gospodarstva oziroma ohlišnice in tem zneskom? Kakšno pomoč lahko dajo otroci, kako obsežen je ta problem v občini in kakšna bremena občina lahko prevzame?

Posebej akutno je vprašanje oskrbe in nege, organizacije te službe in plačila za usluge. Čeprav bo v mnogih primerih še vedno možno pomagati s pomočjo sosedov, vendar se samo na te oblike ne smemo opirati. Takšnih oseb, ki potrebujejo že tudi stalno tujo pomoč, je vsako leto več, s sosedji pa lahko računamo le v nekaterih primerih. (se nadaljuje)

Vinska alkimija na zatožni klopi

OKROŽNO SODIŠČE V CELJU JE OBSODILO AVGUSTA KOVAČICA IN ANTONA PUTRIHA, USLUŽBENCA CELJSKE POSLOVALNICE SLOVENIJA VINO, KER STA »PROIZVEDLA« VEČJE KOLIČINE VINSKEGA MOŠTA TER SE Z IZKUPČIKOM OD PRODAJE OSEBNO OKORISČALA.

Obtožnica jima je očitala vrsto kaznivih dejanj, med njimi zlorabo uradnega položaja iz koristiljubja in poneverbo uradnih listin.

Avgust Kovačič, upravnik poslovalnice in Anton Putrih, sprva glavni kletar in kasneje skladiščnik, sta se z nedovoljeno obrtjo ukvarjala že dalj časa. Njuna dejavnost, ki je bila v tem, da sta z invertirnim sladkorjem in vodo povečala količine vinskega mošta, »oplemenjevala« bizeljsko vino s slabšimi sortami ter se z izkupičkom od prodaje okoriščala, je bila zlasti širokopotezna v letih 1961 in 1962.

Tako je Kovačič septembra 1961 nabavil v ptujskem podjetju »Peto-via« okrog 4.000 litrov invertnega sladkorja v vrednosti 512.720 dinarjev, s tem pa je Putrih po njegovem navodilu povečal količino vinskega mošta za 8180 in naslednje leto še za 9.798 litrov. Da bi obe neevidentirani količini vnovčil, je Kovačič pritegnil **Franca Vončina**, komerci-

alista pri kmetijski zadrugi Bohorje v Kozjem, nato pa sta oba pridobila še **Stanka Černelca**, poslovodjo poslovalnice te zadruge v Lesičnem. Oba sta mu šla na roko, ker sta imela pri tem tudi sama koristi. Kovačič je z njuno pomočjo prikrikl in vnovčil umetno ustvarjeni višek mošta, pri čemer sta mu Vončina in Černelc izplačala v celoti 2.122.732 din, a poslovnimi mahinacijami pa sta te količine navidezno nabavila za svoji poslovalnici od kmetov. Lažne dobavnice je podpisoval Putrih, ki mu je Kovačič za to dajal nagrade.

Kovačič in Putrih sta si naposled z namenom, da bi si pridobila premoženjske koristi, prilaščila tudi 462,70 litrov nevknjiženih žganih pijač, tako da sta jih lani decembra prodala gostilni Čulk na Lavi za 150.000 dinarjev, ki sta si jih razdelila.

Obtožnica sta pred sodiščem svoja kazniva dejanja skoraj v celoti priznala. Vtem ko je Kovačič, ki se je

tako od 1958. leta pridobil okrog 3 milijone osebne koristi, v svoj zagovor navedel, da mu je Putrih pomagal s podpisovanjem lažnih potrdil, je Putrih priznal, da je izdajal lažne dobavnice po naročilu Kovačiča. Njegova sokrivda je v tem, ker se Kovačiču ni zoperstavil, kajti v tem primeru ta ne bi mogel vnovčevati »mošta«. Ker pa sta si oba gradila hiši, je očitno, da sta hotela čimprej tako ali drugače priti do denarja. Pri tem velja dodati, da podružnica podjetja Slovenija vino z izjemo žganih pijač ni bila oškodovana, prav tako tudi ne KZ Bohorje in poslovalnica v Lesičnem, oškodovani so bili potrošniki. Okrožno sodišče je zato obsodilo

Avgusta Kovačiča na enotno kazen tri leta in pet mesecev strogega zaporu s prepovedjo opravljanja odgovorne službe za dobo pet let in na povrnitev premoženjske koristi v višini 1 milijona 35 tisoč dinarjev ter s stransko denarno kaznijo 300 tisoč dinarjev; Antona Putriha pa na enotno kazen dve leti zaporu s prepovedjo opravljanja odgovornega poklica za dobo treh let in na povrnitev premoženjske koristi v višini 250 tisoč dinarjev ter na stransko denarno kazen 50 tisoč dinarjev.

Obsojenca morata denarno kazen poravnati v treh mesecih po pravnomočnosti sodbe.

dhr

Prometna kronika

V preteklem tednu se je v celjskem okraju pripetilo manj prometnih nesreč kakor po navadi. Bilo pa je nekaj takih, ki znova opozarjajo na bližajoče se slabe dni in na to, da na mokrih, spolzkih in poledenelih cestah ni previdnost nikdar odveč.

PREVELIKA RADOVEDNOST

V četrtek, 7. novembra sta se na cesti v Zadoviku pri Krškem pripetili kar dve prometni nesreči.

Okrog štirih zjutraj je tod vozil tovornjak, ki ga je upravljaval **Albert Stepančič** iz Ljubljane. Na tovornjaku so nenadoma odpovedale luči in ker se je šofer zmedel, je tovornjak zdrsnil v obcestni jarek in se tam prevrnil. Pri nesreči ni bil nihče poškodovan, materialne škode pa je za okoli 400 tisoč dinarjev.

Nekaj ur za tem je mimo prevrnjenega tovornega avtomobila vozil mopedist **Anton Zabkar** iz Straže pri Raki. Bil je radoveden — le kdo ne bi bil ob taki priložnosti — in je kar med vožnjo gledal tovornjak v jarku. Pri tem je zapeljal na levo stran ceste. Prav v tistem trenutku pa je z nasprotni smeri prihitel z osebnim avtomobilom **Anton Žakl** iz Ljubljane. Trčil je v mopedista, vendar se je nesreča končala k sreči brez telesnih poškodb. Na mopedu in na osebnem avtomobilu je za skoraj 100 tisoč dinarjev materialne škode. Torej — radovednost le ni vedno na mestu!

PADEL POD VOZ

V soboto zvečer je po Koroški cesti v Velenju vozil vprežni voz, ki ga je vodil **Alojz Praznik** iz Topolšice. Voznik je nenadoma iz neznanih razlo-

gov padel pod voz, ki je zapeljal čezenj. Težko poškodovanega so takoj prepeljali v bolnišnico.

SLALOM PO TRAVNIKU

V nedeljo, 10. novembra, se je v Ljubčini zvrnil osebni avto, ki ga je vozila **Anica Klinej** iz Maribora. Na nekem blagem ovinku je — zaradi neprimerne hitrosti — avtomobil zaneslo s ceste na travnik. Voznica je nekaj časa vozila po njem, nato pa je hotela nazaj na cesto. Pri tem poskusu se je zalepila v prometni znak, od tam pa jo je odneslo nazaj na travnik. Poskušala je znova, toda tokrat je zadela v kup gramozov. Končno se je slalom končal na travniku, kjer se je avto zvrnil. Telesno ni bil poškodovan nihče, materialne škode pa je približno 200 tisoč dinarjev.

PREVELIKA HITROST

Zaradi prevelike hitrosti se je prevrnil tudi osebni avtomobil **Ika Zgajnerja** iz Radne pri Sevnici. Prometna nesreča se je zgodila v nedeljo, ko je Zgajner z neprimerno hitrostjo pripeljal v oster ovinek. Avto se je preobrnil, in zdaj je škode za več kot 100 tisoč dinarjev.

PREMAJHNA VARNOSTNA RAZDALJA

V nedeljo, 10. novembra, sta v Frankolovem drug za drugim vozila dva osebna avtomobila. Prvega je vozila **Ida Janežič** iz Velenja, drugega pa **Maksimiljan Smauc** iz Zagate pri Celju. Ker je morala voznica prvega avtomobila — zaradi vprege na cesti — nenadoma zavreti, se je Smauc, ki ni upošteval varnostne razdalje, zalepil v njen osebni avtomobil. Škoda: 150 tisoč dinarjev.

VINJEN VOZNIK POVOZIL KOLESARKO

V nedeljo zvečer je motorist **Jože Kranje** iz Kokarij povozil v Nizki kolesarko **Jožefo Zvikelj**, ki je s kolesom v rokah stala na skrajnem desnem robu ceste. Na kolesu je imela tudi **hčerko Katjo**. Voznik motornega kolesa jo je zadel in deklica je dobila težke poškodbe. Obe — mater in hčerko so odpeljali v bolnišnico, vozniku pa, ki je bil verjetno vinjen, so odvzeli voziško dovoljenje. Prav gotovo pa to ne bo edina kazen!

NIKAR PO LEVI STRANI!

V ponedeljek je vozil iz Laškega proti Rimskim Toplicam mopedist **Edo Cvek** iz Trebnjega. Na mopedu je sedel tudi **Vinko Podpečan** iz Senožet pri Rimskih Toplicah. Cvek je na ovinku zapeljal v levo prav v trenutku, ko je srečaval tovorni avtomobil. Mopedist je sicer hotel zaviti nazaj na desno, vendar se mu to ni posrečilo. Trčil je v tovornjak, ki pa se je medtem že ustavil. Pri nesreči ni bil nihče telesno poškodovan, medtem ko je materialne škode za več kot 100 tisoč dinarjev.

Gibanje prebivalstva

Celje od 7. 11. do 10. 11. 1963

ROJENIH:

Deček 22 in deklica 15.

POROČILO SO SE:

Franc Kotnik, šofer iz Ljublje in **Jožeta Laznik**, uslužbenca iz Celja, Dr. Aleksander Doplihar, zdravnik iz Zagreba in **Alenka-Marija Lovšin**, študent iz Celja, **Martin Grobelnik**, delavec iz Celja in **Marija Silak**, šivilja iz Maribora, **Anton Bitec**, uslužbenec in **Stefanija Gorjup**, uslužbenka, oba iz Celja, **Danilo Miletič**, krojač in **Franciška Golob**, delavka, oba iz Celja, **Mihail Ušmah**, delavec iz Hrasnja in **Marija Cokan**, kmetovalka iz Smartnega v Rožni dolini.

UMRLI SO:

Franciška Klakočar, upokojenka iz Kaplje vasi, stara 66 let, **Leopoldina Polenek**, gošpodinja iz Strtenice, stara 40 let, **Leopold Sklamba**, upokojenec iz Zaleca, star 69 let, **Franc Srebočan**, upokojenec iz Celja, star 61 let, **Martin Teržan**, kmetovalec iz Presečnega, star 61 let, **Dragica Doljak**, otrok iz Sp. Sečovega, stara 6 mesecev, **Jurij Finčiger**, upokojenec iz Zagorja, star 71 let, **Božo Miljanič**, traktorist iz Ljubnega, star 51 let, **Edi Videčnik**, otrok iz Strtenice, star 6 dni.

TOKRAT JE ŠE ŠLO...

Neprevidnost, preceenjevanje lastnih sposobnosti ima za krmilom lahko hude posledice, navadno se zadeva namreč konča na operacijski mizi, če ni hujše...

Obdica

Okrožnica

VSEM HIŠNIM SVETOM

Neki bralec nam je poslal Okrožnico, ki jo je podjetje Javne naprave v Celju razmnožilo na ciklostilu in jo poslalo vsem hišnim svetom, lastnikom in upravnim organom hiš ter poslovnih prostorov. Na hrbtini strani je še pripisal: Slovenščina pa takal

Ker smo tako dobili izredno redko in dragoceno jezikovno najdbo, ki kaže, da duh ilirizma pri naših ljubih Slovincih vendarle še ni umrl, citiramo nekaj v tem smislu najzlahtnejših stavkov:

Bežimo, bežimo dekleta gredo...

Zgornji naslov bi lahko sicer služil obojemu spolu, vendar smo ga namenili to »pot za primer, ki ga je doživel v prvih dneh oktobra na Mariborski cesti 78-letni upokojeni avtomehanik **Mihail Ožek** iz Celja.

Tri mlada dekleta so na pločniku priredile neke vrste tekmovalja. Tov. Ožek, ki bi jih menil srečati, je v dobri veri, da jih na robu pločnika ne bo oviral, je prepustil »tekmovalno stezo« njim. Kljub temu pa se ni utegnil izogniti močnemu sunku, ki ga je zadel in sivolasi starček je obledel v nezavesti. Prvo pomoč sta mu nudila dva kolesarja, dekleta, ki so bila na »startu« tega niso utegnili...

In rezultat tekmovalja teh mladih deklet, ki so pozabile, da pločnik ni namenjen le njim? Pretres možganov, dvakrat zlomljena roka in hudo poškodovana glava, k temu pa sledi še zdravljenje v bolnici in doma, ki pa z ozirom na starost ni vedno dovolj učinkovita.

Da

»Z ozirom na nastopajočo zimo se vsakoletno poveča količina odlaganih smeti v smetnjake ker ima za posledico, da smo bili v prejšnjih zimah primorani odvoz smeti vršiti trikrat tedensko medtem ko je normalni odvoz dvakrat tedensko. Naše podjetje bo to zimo razširilo področje sistematičnega odvoza smeti, ter ne bo v mogočnosti, da se odvoz vrši trikrat tedensko, temveč samo dvakrat, kakor se to vrši tekom celega leta.«

»Radi tega prosimo vse zgoraj navedene koristnike odvoza smeti, da v izogib nepotrebnega nagonilenja smeti v obstoječe smetnjake in poleg njih, takoj pristopijo k nabavi še dodatnih smetnjakov, obLO Celje niti naše podjetje ne daje več smetnjakov iz svojih sredstev temveč jih morajo koristniki sami nabaviti. Priporočamo, da pristopite takoj k nabavi pri Železnicarju, ker se bodo v bodoče smetnjaki delali v drugi izvedbi in bodo precej dražji.«

»Prosimo, da vzamete naprej navedeno opozorilo resno... (del stavka izpuščamo)... razen tega boste imeli sitnosti radi progona nadzornih organov vsled nečistoče okoli smetnjakov.« In tako dalje in tako dalje. Takšnega naprej navedenega opozorila skorajda ni mogoče »vzeti« resno. Vse, kar tu lahko »vzamemo« resno, je žalost, ki nas prevzema ob spoznanju, da neko podjetje ne premore človeka, ki bi se spoznal na slovenščino vsaj toliko, da bi iz take javne okrožnice odstranil komiko in humor...

Kajti poleg tega, da ta jezikovna žlobundra v slovničnem pogledu ni razumljiva, je v njej tudi nekaj smiselnih napak. Na primer: »obLO (sedaj skupščina) niti naše podjetje ne daje več smetnjakov iz svojih sredstev...«. Torej ima obLO in to podjetje v svojih sredstvih smetnjake? Tega ne verjamemo. Zato priporočamo podjetju, da bolje pogleda v svoja sredstva in nam hkrati oprusti, če bo v njih morda vendarle našlo kakšen smetnjak!

Z nožem zabodel ženo

Te dni je Celjane spet razburila krvava zgodba. Mož je zabodel ženo! Z žepnim nožem naravnost v srce, šo šepetali, No, žal je bilo res tako.

Zgodilo se je v soboto, 9. novembra ponoči, **Franc Feldin** iz Ljubčine 36 je z žepnim nožem zabodel svojo ženo, **Pravijo**, da je bil vzrok ljubosumnost in nekateri dodajajo, da je bilo upravičeno. Morda je res tako — toda nož zadeve sigurno ni razčistil. **Franc Feldin** so odpeljali v preiskovalni zapor — tam je zločin tudi priznal, žena pa je za poškodbami kmalu umrla v celjski bolnišnici. Spet družinska tragedija, ki ji je prav gotovo poleg ljubosumnosti botrovala še marsikaj drugega!

SPET:

OTROK ZANETIL POŽAR

V nedeljo, 10. novembra, je zgorelo gospodarsko poslopje **Jožeta Škodeja** v Gazicah pri Brežicah. Poleg poslopja sta zgoreli tudi dve toni sena, nekaj kmetijskih pridelkov, poljskega orodja in drugega. Škode je za približno 800 tisoč dinarjev, požar pa je zanetil otrok, ki se je na gospodarskem poslopiju igral z vžigalicami.

V zadnjem času so požari, ki jih zanetijo otroci, kar presenetljivo pogosti. Kaj se starši res ne bodo nikoli naučili, kako nevarno so vžigalice v otroških rokah? Ogenj lahko v trenutku opustoši velik del premoženja, lahko pa ogrozi tudi malčovo življenje. Zatorej — skrijmo vžigalice!

CELJSKI TRG

PRIDELKI ŽE OSTAJO

V soboto se je na celjski tržnici pripetilo nekaj, česar že dolgo nismo doživeli — ostalo je namreč več kot 20 odstotkov vsega, kar so prodajalci prinesli na trg. To je tudi najpopolnejša ocena preskrbe v preteklem tednu. Vsega je bilo dovolj in zaradi velike ponudbe so pri nekaterih pridelkih tudi cene močno padle. Pa pogledimo, po čem so v preteklem tednu prodajali vse to, kar v gospodinjstvu tako potrebujemo:

Krompir je bil po 36 do 45 dinarjev kilogram, belo glavno zelje po 25 do 30, rdeče po 50 do 80, kislo zelje pa po 70 do 100 dinarjev kilogram. Ohrovt je bil po 60, pesa pa po 50 do 80 dinarjev. Kolerabo so prodajali po 60 do 80 dinarjev, peteršilj po 100 do 200, špinac pa kar po 150 do 350 dinarjev kilogram. Tri sto petdeset dinarjev za kilogram špinac je pa res huda. Cvetiča je bila po 140 do 200 dinarjev, endivija pa po 80 do 200 dinarjev. Bilo je tudi precej fižola v zrnju. Nizkega so prodajali po 200 do 250, visokega pa po 240 do 300 dinarjev kilogram. Se vedno je nekaj paprike po 90 do 100 dinarjev in paradižnika, ki pa je že zelo, zelo slab, po 150 dinarjev kilogram.

Te dni so prišli na tržnico tudi prodajalci čebule iz Makedonije. Prodajajo belo čebulo po 80 dinarjev kilogram. Jabolka so še vedno po 50 do 80 dinarjev, hruške pa — tiste sočne, sveže — po 80 do 140 dinarjev. Veliko manj kot pred tednom pa je grozdja. To je tudi razumljivo. Sezona grozdja je pri kraju, zato je tudi tisto, ki ga na tržnici še lahko kupimo, precej slabe kvalitete. Prodajajo pa ga po 80 do 140 dinarjev kilogram. Zelo poceni so orehova jederca. Tudi po 950 dinarjev jih lahko dobite. Sicer pa so po 1000, pa tudi pa 1250 dinarjev. Perutnina je bila v preteklem tednu po 400 do 1500 dinarjev, kilogram perutnine pa povprečno 650 dinarjev.

Preskrba je torej kar v redu in tudi cene so solidne. Toda za jajčka pa to vendarle ne velja. So namreč po 36 do 45 dinarjev. Le kaj bo takrat, ko bo padel sneg?!

KRONIKA NESREČ

Maks Korošec iz Celja si je pri padcu poškodoval nogo. Alojz Brglez iz Kovinske ulice je padel z mopedom. Poškodovan se je po glavi. Poškodbe na glavi je dobil tudi **Milnar Ulanec** iz Celja, ki je padel s kolesom. Pri padcu si je zlomil nogo **Martin Zlof** iz Ljubnega pri Lesičnem, pri delu pa si je poškodoval nogo **Alojz Javk** iz Tomšičevega trga. V Polžanski vasi pri Šmarju se je zvrnil kotel z vročo tekočino na Nežo Plevčak, ki je dobila težje opekline po vsem telesu.

RADIO CELJE

NA VALOVNI DOLŽINI 202 m

V tednu od ponedeljka, 18. do nedelje, 24. novembra bo imel Radio Celje takle program:

Ob delavnikih imajo kar štiri oddaje svoj stalni čas in to celjska kronika ob 17.00, obvestila 17.10, naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo ob 17.35 ter zabavna glasba iz reklame ob 17.45. Razen tega bo v ponedeljek, 18. 11. m. na sporedu ob 17.25 športni pregled, v petek, 22. novembra ob istem času pa Recept **David** Pekac v oddaji »V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov«. Nedeljskemu pogovoru s poslušalci se bo ob 12.45 pridružil reportažni zapis »V mestu nad slapovi Plivce«.

Glasbene oddaje pa se bodo zvrstile takole:

ponedeljek, 18. nov.: tri slovenske popevke; torek, 19. nov.: domači narodno-zabavni ansambli; sredo, 20. nov.: Respighi: Rimski vodnjaki in Chopin: Dve mazurki; četrtek, 21. nov.: moderni ritmi; petek, 22. nov.: moški zbor prosvetnega društva iz Braslova; sobota, 23. nov.: za prijeten konec tedna; nedelja, 24. nov.: v počasnem ritmu. Medtem ko se ob delavnikih vse te glasbene oddaje zvečajo ob 17.15, bo nedeljska na sporedu ob 12.15.

Vsem, ki se obračajo na celjski radio sporočamo, da imata tajništvo in uredništvo Radio Celje svoje prostore v poslopiju CP Celjski tisk, na Trgu V. kongresa 5 v prvem nadstropju desno. Tam lahko oddate naročila za obvestila in reklame, za plošče po željah itd.

Osební dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.
Pismene prošnje je poslati na kadrovski oddélek podjetja do
novembra 1963

Uredništvo Celjskega tednika

Gora zakladov

Domačini v zahodnem delu Liberije so se na daleč izogibali gore Nimba, ker so bili prepričani, da na tej gori, zaviti ne-nehno v meglo, žive zlobni skrati in ogrožajo življenje ljudem.

Toda škotski geolog Sandy Clark se ni zmedel za škrate, ko je začel pred osmimi leti v tem okolju iskati železovo rudo. Sicer so se mu mnogi drugi geologi smejali, a njihov smeh je utihnil, ko je Clark dokazal, da je gora Nimba zakladnica železove rude (ležišča so ocenili najmanj na 250 milijonov ton).

LJUDJE SAMO ENKRAT OSTARIJO

Bilo jih je več, ki so vsi zasedali pomembne družbene položaje, kate-re jim je omogočil pravzaprav inteligenčni test najbolj zahtevne vrste. Nedvomno je bil test povsem pravi-len, saj so vsi s svojim delom dokla-zali svoje sposobnosti.

Toda leta so minila in moške so se postarali. Povprečna starost je bila 52 let, mnogi pa so bili starejši. Stevilni podjetniki so začeli razmišlja-ti, če niso morda njihovi najvišji uslužbenci zastareli, mnogi starejši znanstveniki pa so se sami želeli pre-pričati, če so njihove sposobnosti z leti pojenjale.

Ameriška psihologa Willard A. Kerr in Ward C. Halstead sta se zato odločila, da bosta skušala ugotoviti, če je zares nujno, da duševne zmoožnosti človeka z leti pojenjajo. Opravi-la sta številne teste, ki sicer na vi-dez niso imeli nobene zveze z vprašanjem o duševnih sposobnostih tes-tiranih, a so v resnici pokazali nji-hove zmoožnosti reagiranja in sploh delovanja živčevja.

Rezultati vseh testov so pokazali, da starost ne vpliva preveč odločilno na duševne sposobnosti človeka. Pet-desetletniki niso kazali nobenih sprememb. Nekateri med 60 in 70 letom so kazali znamenja izgubljanja spomina, počasnega razmišljanja in neodločnosti. Toda samo nekateri, kaj-ti večina starejših mož, ki so jih tes-tirali, so pokazali prav tolikšno duševno aktivnost kot 25-letni študent-je.

NEKAJ NAJ... NAJ... NAJ...

● Najvišja ženska je bila Berlinčanka Mariana Wehd, ki je merila 2,55 m, a umrla je že s sedemnajsti-mi leti.

● Najmanjši človek je bil Walter Böhning, ki je meril 58 cm; ko je leta 1955 umrl v Delmenhorstu, je bil star 48 let.

● Najdaljše nohte je imel neki kitajski duhoven; leta 1910 so po 27-letni negi merili 57,8 cm.

● Največje število operacij je pre-stal Lionel de Wett, ki je v vojni pri El Alameinu stopil na mino: operi-rali so ga 410-krat.

● Največja žival je modri kit: dolg je 33 m, težak pa kar 130 ton.

● Najdražje vino je bilo francoski Chateau-Latife-Rothschild iz leta 1906: buteljka 45.000 dinarjev.

● Najtežji dragi kamen, ki so ga kdaj našli, je bil akvamarin, ki so ga našli leta 1910 pri Marambalu v Braziliji: tehtal je dva stota.

● Največjo kepo zlata pa so našli v Avstraliji leta 1872; tehtala je 207 kg.

● Najvišji moški je bil neki Ame-ričan, ki je meril 2,70 m, umrl pa je leta 1940 v Michiganu, star 21 let.

● Najpogostejše ime na svetu je Mohamed.

● Najštevilnejšo zbirko vžigalič-nih skatel ima Dan Ventegott: 24.930 komadov.

● Najdlje je plesala twist Novoze-landčanka Denny: v Christchurchu je 24. marca 1960 plesala neprekinje-no 10 ur.

Humor

NOC ZA STARŠE

Bila je skoraj že polnoč, ko sem zagledal v samotni ulici parkiran avtomobil. V njem sta se stiskala dva zaljubljenca. Domneval sem, da ju bo moja policijska uniforma že sama opozorila na neprimernost njunega početja, zato sem se jima počne približal »Oprostite,« se mi je opravičil voznik, ko sem pristopil k avtomobilu, »čisto sva izgubila občutek za čas. To je prvič, da sva z ženo sama po 27 letih!«

OKROGLE STEVILKE

Ob dvajseti obletnici mature ne-kega gimnazijskega razreda so ugotovili, da je v tem času razred pridobil tri in pol tone teže.

Seve se je v kupčijo takoj vmešal evrop-ski in ameriški kapital, vendar pa vlada predsednika Tuhmana ni povsem izpustila priložnosti in je dovolila koncesije tujemu kapitalu do leta 2025 z zagotovilo, da os-tane Liberiji polovica vsega izkopa.

Tuži investitorji so izkopno področje in transport rufe mehanizirali do zadnje mož-nosti (Američani so zgradili okoli 200 km proge od izkopa do pristanišča Buchanan; Phillips je zgradil elektronski sistem želez-niskega nadzorstva; Krupp najodobnejše odkopne naprave in p.d.), pod samim hribom pa je nastalo novo naselje, ki že zdaj šteje toliko ljudi, da se je vrstilo na tretje me-sto v Liberiji. Ves odkopni sistem je tako mehaniziran, da že devet ur po odkopu ru-de odpluje ladja iz pristanišča.

Vsakešno pešanje možganskih spo-sobnosti, tako sta zaključila oba psi-hologa, nastane prej zavoljo brezde-lja možgan kakor zaradi njihove pre-obremenjenosti. Možgani se takore-koč nikoli ne utrudijo, v kolikor jih ne zavrejo v delovanje čustveni in čutni procesi. Toda možganskih spo-sobnosti ni moč meriti povsem loče-no od vsega življenja in zato lahko domnevamo, da prav čustveno in čut-no življenje kaže znamenja staranja človeka in možgani ostarijo šele za-tem, ko je ostarelo človekovo telo. Dr. Kerr je v svoji razpravi zatorej za-pisal: »Manj energije potrošimo, če si izmislimo največjo misel, kakor če pljunemo.«

NAROBE SVET

Kako je ta svet prismuknjen, si verjetno misli tale štirinožni človek-ov spremljevalec. V svoji jopici iz čiste volne se prav gotovo ne počuti najbolje, saj ga vsa ta krama ovira, zraven pa mu prisluži še kakšno breco od tistih ljudi, ki v njem vidijo del izvora svojega gor-ja.

V Italiji, Franciji, na Angleškem in še marsikje vidite lahko pse vseh pasem in velikosti, ki jih njihovi gospodarji oblačijo v najboljše tka-

nine. Za pse so urejene pasje res-tavrarije, zraven tega pa jih celo z avtomobili vozijo na izlete. Hkrati pa vidite slabo oblečene, slabo hra-njene otroke, ki po dvoriščih stano-vanjskih kasarn živijo življenje ulice.

Morda je ta, za vso krivico nič kriv kuža obstal med vrati takega dvorišča revežev in ne razume, za-kaj tam znotraj otroci kažejo gole zadnjice, on pa mora nositi smešne obleke, čeprav mu je narava ustva-rla zadosti tople dlake...

Pogreta jed ni nikoli dobra

Pred kakšnimi desetimi leti so se pojavili na svetovnem tržišču mikro-valovni štedilniki, ki so postali sen vsakega gospodinjstva, kajti v da-našnjem življenju z vedno nujnejšo naglico, so bili ti štedilniki, ki so pri-pravili goveji zrezek v 30 minutah, jabolčni zavitek v 18 minutah, teleč-ji zrezek v 13 minutah in podobno, naravnost ideal zaposlenih žena. To-da kmalu so ugotovili, da na teh šte-dilnikih pripravljena jedila, niso bila dovolj okusna, četudi so štedilniki stali 750 in več tisoč dinarjev, zato smo kmalu spet izginiili s svetovnega tržišča.

Zadnji čas pa se znova pojavljajo, vendar ne za kuhanje, temveč samo za pogrevanje jedil. Tokrat so tudi dražji, saj stanejo milijon in tristo-

V številnih restavracijah pogrevajo jedi v mikrovalovnih štedilnikih kar pri mizah

tisoč dinarjev, ali celo več. Zato so jih namenili predvsem večjim resta-uracijam, kjer hranijo v hladilnikih že pripravljena jedila, potem pa jih v mikrovalovnih štedilnikih samo po-grejejo. Pogrevanje traja do dve mi-nuti.

Cetudi ti štedilniki niso primerni za posamezna gospodinjstva, so začeli njih uporabnost spoznavati vendarle v številnih oblikah. Tako so jih na-mestili tudi v potniška letala družbe PAN American in drugod. Zaenkrat se še primeri, da je kakšen delček zrezka ob serviranju še povsem le-den, da se grah ob pogrevanju raz-poči in podobno, toda lastniki in pro-dajalci pričakujejo, da jih bo tehni-ka še izpopolnila. Potlej bomo morali spremeniti naše dosedanje prepriča-nje, češ da pogreta jed ni dobra.

ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT

OKRAJNO PRVENSTVO PIONIRJEV V STRELJANJU

Ljubno in Špitalič imata najboljše strelce

V počastitev dvajsete obletnice drugega v Solah in občinah nastopilo 1450 pionirjev zasedanja AVNOJ je okrajni odbor društva in pionirj. Udeleženci okrajnega prvenstva so pri-speli v Krško že v soboto, kjer so obiskali tovarno Celuloze ter si ogledali nekatere kulturne in zgodovinske spomenike. Ob pri-hodu v Krško je pionirje pozdravila pred-sednica občinskega odbora društva prijate-ljev mladine, Režika Pire, pred tekmo-va-njem pa se predsednik občinskega strelske-ga odbora Jurij Gliha. Prav lepa svečanost je bila tudi na zaključku tekmovanja, ko je o pomenu drugega zasedanja AVNOJ govo-ril pionir Radovan Teslić.

EKIPNA UVRSTITEV PIONIRJEV: 1. Ljubno 537, 2. Krško 518, 3. Velenje 505, 4. Zalec 469 itd. PIONIRJI POSAMEZNO: 1. Grmek (Krško) 151, 2. Sem (Ljubno) 146, 3. Golob (Celje) 146, 4. Cuber (Krško) 138 Krogov itd. PIONIRKE - EKIPNO: 1. Špitalič 535, 2. Krško 466, 3. Rečica-Lasko 442, 4. Dram-lje 439 itd. POSAMEZNICE: 1. Grašič 154, 2. Jevšenak (obe Špitalič) 143, 3. Pilič (Reč-ica-Lasko) 139, 4. Lavrič (Krško) 137 Krogov itd.

Tako sta prehodna pokala okrajne zveze za telesno kulturo Celje prejeli ekipi z Ljubnega in Špitaliča. I. P.

nogomet

VELENJE IN KONJICE NA VRHU

V nedeljo so šla moštva okrajne nogomet-ne lige zadnjič na igrišča v tem letu. Prvenstveni boj jesenskega dela tekmovanja je končan.

V zahodni skupini so se zadnje tekme končale takole: Vransko-Sostanj 4:1, Polzela-Gotovelje 3:1, Smartno-Salek 8:3 in Velenje-Zalec 5:1. V zahodni skupini pa so igrali takole: Senovo-Konjice 0:2, Rog. Slatina-Radeče 3:1, Rogatec-Brežice 0:2 in Vojnik-Zreče 4:4.

Po teh in ostalih rezultatih v jesenskem delu tekmovanja so se moštva zvrstila ta-kole:

VZHDNA SKUPINA: 1. Konjice 16, 2. Radeče 12, 3. Rog. Slatina 10, 4. Senovo 9, 5. Brežice 7, 6. Zreče 6, 7. Vojnik 6, 8. Rogatec 4 in 9. Krško 2 točki.

ZAHDNA SKUPINA: 1. Velenje 14 (tek-mo manj), 2. Zalec 14, 3. Smartno 10, 4. Nazarje 8, 5. Gotovelje 8, 6. Sostanj 6, 7. Vransko 4, 8. Polzela 4 in 9. Salek 2 točki.

1. STORE, 2. GRIZE

Ce izvzamemo zaostalo tekmo med Laškim ter Zidanim mostom, potem se je končalo tekmovanje v jesenskem delu okrajne roko-metne lige. V zadnjem kolu so Laščani zme-sali strene igralcem iz Griž, saj so jih z odvzemom ene točke spravili ob prvo mesto. Rezultati: Partizan Celje-B-Zidani most 26:19 ZKK Celje B - Velenje B 18:17, Laško-Griž 14:14, Store-Zalec 22:14.

Končna uvrstitev moštev, ki so igrali v konkurenci je naslednja: 1. Store 8 točk (96:71), 2. Griže 8 (76:62), 3. Sostanj 4, 4. Za-lec 4, 5. Laško 3, 6. Zidani most 1. Izven konkurence je druga ekipa ZKK Celja zbra-la 6 točk, Velenje B 5 ter Partizan Celje B 4 točke.

PREMOC CELJSKIH MOSTEV

Jesenski del tekmovanja v štajerski con-ski rokometni ligi je bil končan. V zaostali tekmi so Brežičani na domačem igrišču pre-magali ekipo celjskega Partizana z rezul-tatom 23:15. V končni oceni so prvo mesto osvojili igralci ZKK Celje z enakim številom točk, kot jih je zbrala ekipa iz Radeč. Medtem ko so Brežičani s točko manj (15) na tretjem mestu, je mlado moš-vo celjskega Partizana šesto, Velenje pa sedmo.

Tako se je prva polovica coneškega tekmo-vanja rokometneve zaključila v izraziti pre-moči moštev iz celjskega okraja.

KOMETAR

PRVA TOČKA ZA OLIMPA

Po enotedenskem premoru so v ne-deljo znova zavrteli, redno kolo jesen-skega dela tekmovanja v slovenski no-gometni ligi. Značilno je, da so vsa tri celjska moštva igrala doma in da je torej v hiši ostal ves izkupicek starih točk, vendar po pravilu - vsa-kemu nekaj.

Tokrat je prijetno presenetil Olim-p, ki je v dvoboju s Celjem dosegel re-mi z rezultatom 1:1. Če pa bi imeli Olimpijci več športne sreče in seveda več prišebnosti, bi lahko zmagali s prav solidnim rezultatom. Celjski že-lezničarji, ki so izenačili rezultat ne-kaj minut pred zaključkom dvoboja, so nasprotnika očitno nadeževali, kar se jim je seve bridko mačevalo.

Kladivar je tokrat s težavo ugnal mlado, hitro, požrevalno pa tudi tehnično boljšo ekipo iz Murske Sobote. Rezultat je bil 3:1 za celjsko moš-vo plavih. Domačini so se razžvele šele na začetku drugega dela igre, ko so rezultat ne samo izenačili, marveč tudi povedli.

Po nedeljskih dogodkih na nogo-metnih igriščih je vsaj pri vrhu ostalo vse po starem. Trboveljski Rudar je prvi s prav tolikšnim izkupičkom točk (16), kot jih ima drugoplasirani Kladivar. Celjski železničarji so s tekmo več na tretjem mestu; sicer pa imajo 13 točk. Olimpa še kar naprej tiči na zadnjem mestu; tokrat z eno piko.

V nedeljo bo Olimpa odpoštoval v Mursko Soboto, celjski železničarji pa v goste drugi ekipi ljubljanske Olim-pije. Kladivar bo to nedeljo igral do-ma z moštvom iz Nove Gorice.

V kroniki športnega življenja Griž bo ostala nedelja, 3. novembra prav go-tovo zapisana z velikimi črkami, saj je ta dan mladina tega kraja izročila namenu igrišče za rokomet. Mnogi so ta dogodek imenovali za nepoznan. Zelimo, da bi tako tudi bilo in da bi bil uspeh pri gradnji tega objekta le v spodbudo za nadaljnje izvrševanje predvidenih nalog, pa tudi za pe-strejšo športno življenje mladih ljudi.

PREDSEDSTVO ZDRUŽENJ BORCEV NOV OKRAJA CELJE

SPOROČA, DA JE UMRL NJEGOV ČLAN IN DOLGOLETNI PREDSEDNIK

Ivan Kovačič - Efenka

NARODNI HEROJ IN NOSILEC PARTIZANSKE SPOMENICE 1941

ZA SVOJE VELIKE ZASLUGE V NARODNOOSVOBODILNI VOJNI IN SOCIALISTIČNI REVOLUCIJI KAKOR TUDI V POVOJNI SOCIALISTIČNI GRADITVI JE DOBIL VISOKA ODLIKOVANJA: RED ZASLUGE ZA NAROD II. STOPNJE, RED BRATSTVA IN ENOTNOSTI II. STOPNJE, RED PARTIZANSKE ZVEZDE II. STOPNJE, RED HRABROSTI, SPOMENICO DESETE OBLETNICE JLA, RED JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADE II. STOPNJE, RED ZA VOJNE ZASLUGE II. STOPNJE IN RED DELA Z RDEČO ZASTAVO

SLAVA NJEGOVEMU SPOMINU!

PREDSEDSTVO ZDRUŽENJ BORCEV NOV OKRAJA CELJE

CELJE, 14. NOVEMBRA 1963

OKRAJNA SKUPŠČINA CELJE

SPOROČA ŽALOSTNO VEST, DA JE PREMINIL

NARODNI HEROJ

Ivan Kovačič - Efenka

NJEN DOLGOLETNI ODBORNIK, VEČKRATNI REPUBLIŠKI POSLANEC IN POSLANEC USTAVODAJNE SKUPŠČINE FLRJ

ZASLUŽNEGA POLITIČNEGA DELAVCA, KOMANDANTA LEGENDARNE XIV. DIVIZIJE IN VELIKEGA ČLOVEKA BOMO OHRANILI V GLOBOKEM IN TRAJNEM SPOMINU!

OKRAJNA SKUPŠČINA CELJE

CELJE, 14. NOVEMBRA 1963

ZA VEDNO NAS JE ZAPUSTIL

NARODNI HEROJ

Ivan Kovačič - Efenka

NJEGOVO KRATKOTRAJNO ŽIVLJENJE JE BILO EN SAM BOJ ZA PRAVICE DELOVNIH LJUDI, ZA ZMAGO SOCIALISTIČNE REVOLUCIJE IN IZGRADNJO SOCIALIZMA. LIK DOLGOLETNEGA ČLANA OKRAJNEGA KOMITEJA ZKS, OKRAJNEGA ODBORA SZDL, PREDANEGA POLITIČNEGA DELAVCA IN ZGLEDNEGA KOMUNISTA NAM BO ZA VEDNO OSTAL V SPOMINU!

OKRAJNI KOMITE ZKS, OKRAJNI ODBOR SZDL, OKRAJNI SINDIKALNI SVET, OKRAJNI KOMITE
ZMS CELJE

CELJE, 14. NOVEMBRA 1963

Po dolgi, neozdravljivi bolezni nas je za vedno zapustil

Ivan Kovačič - Efenka

narodni heroj

Nadvse ljubljenega moža in očeta bomo spremili na zadnjo pot
h grobnici herojev na Šlandrovem trgu
v soboto, 16. novembra

V globoki žalosti: žena Ivanka-Smilja, hčerka Smilja, sin Ivan
in ostalo sorodstvo

Celje, Mirna peč, Ljubljana, Maribor

Globoko smo prizadeti ob izgubi našega bojnega tovariša in učitelja, nosilca visokih odlikovanj za zasluge v revoluciji in socialistični graditvi, narodnega heroja in nosilca partizanske spomenice 1941

Ivana Kovačiča - Efenke

Njegova bogata dediščina in zgled nas obvezujeta, da nadaljujemo
boj za izpolnitev vseh ciljev ljudske revolucije!

SLAVA NJEGOVEMU SPOMINU!

Posmrtno ostanke velikega pokojnika bomo položili na oder v
veliki dvorani Okrajne skupščine, od koder jih bomo v soboto
16. XI. ob 15. uri prenesli v grobnico herojev na Šlandrovem trgu.

OBCINSKO ZDRUŽENJE BORCEV NOV, VVI IN ZROP CELJE
CELJE, 14. NOVEMBRA 1963

OBCINSKA SKUPŠČINA CELJE
sporoča, da je umrl njen ugledni in zaslužni
občan, večkratni ljudski odbornik

NARODNI HEROJ

Ivan Kovačič - Efenka

Nepozabnega junaka revolucije in socialistične
graditve, priljubljenega družbenega delavca in
velikega človeka bomo ohranili v najsvetlejšem
spominu!

OBCINSKA SKUPŠČINA CELJE
Celje, 14. novembra 1963

V NAJLEPSIH LETIH SVOJEGA ŽIVLJENJA NAS JE
ZA VEDNO ZAPUSTIL NARODNI HEROJ

Ivan Kovačič - Efenka

LEGENDARNI JUNAK REVOLUCIJE, BOREC ZA SREČNEJŠO
BODOČNOST DELOVNIH LJUDI, NESEBIČEN IN ISKREN
KOMUNIST TER VELIKI VZORNIK MLADEGA RODU BO
TRAJNO ŽIVEL V NAŠEM SPOMINU!

OBCINSKI KOMITE ZKS, OBCINSKI ODBOR SZDL, OBCINSKI
KOMITE ZMS, OBCINSKI SINDIKALNI SVET CELJE

CELJE, 14. NOVEMBRA 1963